

รัฐสภาสาร

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๓

๒๑ ธันวาคม ๒๕๐๐

Legislative Institutional Repository of Thailand

☆ รัฐธรรมนูญการเมืองปัจจุบัน

☆ รายชื่อผู้ได้รับเลือกเป็น ส.ส. ประเภทที่ ๑

๑.๕๐

ในการประชุมสภาสมัยสามัญทุกคราว ให้สมาชิก
ผู้มีอายุสูงสุดซึ่งอยู่ในที่ประชุม เป็นประธานชั่วคราว
จนกว่าพระมหากษัตริย์จะได้ทรง แต่งตั้งประธานและ
รองประธานสภา.

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานอำนวยการ ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๔๗๑๙๒

นายเจริญ ปิ่นชาโร
(บทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)
เจ้าของและผู้อำนวยการ

นายประเสริฐ ปัทมสุคนธ์
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

นายอาสา ทวีชัยอนันต์
บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

นายชลอ เข็มวัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายเชอ สุวรรณภาณุ
ผู้จัดการ

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ
ที่ปรึกษา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์รับพิมพ์ เลขที่ ๑๗ ถนนแพ่งกุศล พระนคร

วัตถุประสงค์

- * เพื่อเผยแพร่ระบอบเสรีประชาธิปไตย เพื่อเสนอข่าวสารวิชาการ ในวงงาน รัฐสภา และอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

กำหนดออก

- * ทุกวันที่ ๘, ๑๔, ๒๑, และ ๒๘ ของเดือน

อัตราค่าบำรุง

๖ เดือน ๓๕ บาท หนึ่งปี ๖๐ บาท
จำหน่ายปลีกฉบับละ ๑.๕๐ บาท

การเงินและบอกรับ

- * ส่งล่วงหน้า ในนาม ผู้จัดการ ที่ สำนักงานอำนวยการ (เช็คไปรษณีย์หรือธนาณัติไปรษณีย์จ่าย ป.ณ. บางกระบือ)

ส่งเรื่องบำรุง

- * ส่งบรรณาธิการหรือผู้ช่วยที่สำนักงานอำนวยการ

LI RT

สารบัญ

ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๓

๒๐ ธันวาคม ๒๕๐๐

	หน้า
บรรณาธิการแถลง	๕
การประชามติ	๘
รัฐธรรมนูญการเมืองปัจจุบัน	๑๓
งานของสภาผู้แทนราษฎร	๒๓
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ตอนเบ็ดเตล็ดไปรษณีย์ (ต่อ)	๓๕
รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๔๓
บันทึกข่าว	๕๐

ห้างหุ้นส่วนจำกัด สีส้ม เชียงไฮ้เฟอร์นิเจอร์

และ

บริษัท สีส้มก่อสร้าง จำกัด

เลขที่ ๗๙๕-๗๙๗ ถนนสีลม ใกล้วัดแขก พระนคร โทร. ๓๑๙๖๕

รับทำการออกแบบตกแต่งสถานที่ จำหน่ายและรับสร้างเครื่องเรือน
โดยช่างเชียงใหม่ รับทำการสร้างอาคารและออกแบบโดยสถาปนิกผู้ชำนาญ.

งานดี ราคาเขา แบบทันสมัย

อบไม้ - ไล้ไม้

ทำโต๊ะเก้าอี้และประตูหน้าต่างแบบมาตรฐานและทันสมัย

โดยใช้ไม้อบที่แห้งสนิทจากโรงอบไม้ทันสมัย

โปรดติดต่อ

โรงงานประดิษฐ์ประตูหน้าต่าง บางโพ โทร. ๔๗๑๓๙

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โทร. ๓๒๔๘, ๒๑๑๓๙, ๒๒๑๔๐

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บรรณสารการเมือง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ที่จ.ราชธานี
เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ค.ศ. ได้ดำเนินเสร็จลงด้วยความเรียบร้อยในสายตา
ของประชาชนโดยรวม และเป็นที่พอใจของทุก ๆ ฝ่าย นับแต่ฝ่ายรัฐบาลอันมี
กระทรวงมหาดไทยผู้เป็นเจ้าหน้าทีโดยตรง รวมทั้งเจ้าหน้าที่รักษาความสงบ
กรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ตลอดจนมาถึง
บรรดาชนผู้ได้ไปใช้สิทธิออกเสียงโดยทั่ว ๆ ไป

การเลือกตั้งที่เรียบร้อย เป็นไปอย่างเรียบร้อยในครั้ง นี้ นอกจาก
จะให้ผลต่อความมุ่งหมายดังกล่าวแล้ว รัฐบาลที่ได้ให้ไว้คือประชาชน จะ
พยายามให้เป็นไปอย่างบริสุทธิ์เที่ยงธรรมนั้นแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงผลความ
ร่วมมือของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการเลือกตั้งทุกฝ่าย ทุกคน ที่ได้พยายามทุก
วิถีทางที่จะบังเอิญให้มีการทุจริตเกิดขึ้น โดยต่างก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนไม่
อย่างบริสุทธิ์เที่ยงธรรม และอย่างพร้อมเพรียงกันอีกด้วย

LIART

แม้ว่าจำนวนผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งในครั้งนั้นจะมีจำนวนน้อยกว่าในครั้งก่อน ๆ ซึ่งทงนี้อาจจะเป็นเพราะเมื่อระชาคัดมดท์มักจะไม่ได้เป็นไปตามเจกจำนงของด่อนรวม หรือจะเนื่องด้วยเหตุประการอื่นใดก็ตาม แต่จากพฤติการณ์ ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ทุก ๆ ฝ่ายทุก ๆ คน อันเป็นตัวอย่างที่ดีจากการเลือกตั้งในครั้งนั้น ย่อมจะทำให้ประชาชนเกิดศรัทธา เชื่อมั่นในความสุจริตเที่ยงธรรมของเจ้าหน้าที่ทุก ๆ ฝ่ายสำหรับประชาชนจะได้กระตือรือร้นไปใช้สิทธิใช้เสียงในการเลือกตั้งครั้งต่อ ๆ ไปก็เป็นได้ และเมื่อนั้นย่อมจะเป็นนิมิตรอันดีของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ของชาติไทยเราว่าจะได้เข้าสู่มาตรฐานอันมั่นคงสมบูรณ์ยิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป.

อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน

ท่านอยากมีความรู้

ในเรื่องของรัฐสภา

โปรดอ่าน

รัฐสภาสาร

LIART

ยาง แบบใหม่

สำหรับ รถโดยสาร และ

รถบรรทุก

ตันตัน อีป ไรต์สแตร์

- มี ลวดลายดอกยางที่ไม่กลัว หินบาด หรือแตกร้าว
- มี ผ้าใบแข็งแรงทนทาน ต่อการกระทบกระแทกทั้งความหยุ่นตักก็ไม่เสีย
- มี ดอกทนต่อการสึกหรอ ผ้าใบเหนียวพิเศษ เพื่อการหล่อลื่นใหม่ได้อีก
- มี ลายดอกแบบที่ เกาะถนนได้ดี ไม่ลื่น กรวดหินไม่ติด

ผ่านการพิสูจน์ ทดลองมาแล้ว ทั่วโลก

ผู้แทนจำหน่าย บริษัท แองโกล-ไทย คอร์ปอเรชั่น จำกัด

LIRT

สลากกินแบ่ง ฯ กำลังขายดี

๒ เลี้ยว ๑๐ บาท

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลได้เปลี่ยนกำหนดวันออกสลากใหม่
ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๐๐ เป็นต้นไป โดยกำหนดออกรางวัลใน
วันที่ ๔, ๘, ๑๒, ๑๖, ๒๐, ๒๕ และ ๓๐ ของเดือน เริ่มแต่เวลา
๑๖.๐๐ น.

เงินรางวัลจ่ายเต็มทุกงวด

สลากจำหน่ายไม่เหลือ

เชิญเป็นสมาชิกรับหนังสือข่าวภาพประเทศไทย (THAILAND ILLUSTRATED)

ค่าบำรุงปีละ ๕๐ บาท จำหน่ายปลีกเล่มละ ๘ บาท

รับไปจำหน่ายจำนวนมากลด ๒๐ % ติดต่อได้ที่

แผนกโฆษณาของสลากกินแบ่งรัฐบาล

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โทร. ๒๕๖๔๗-๘

LIRT

การประชาสัมพันธ์

โดย สะอาด ถิ่นศุภผล

☆

(ต่อจากฉบับก่อน)

ภาค ๓

ว่าด้วยรากฐานที่มาของการประชาสัมพันธ์และ การประชาสัมพันธ์ในปัจจุบัน

ตามธรรมดา การศึกษาประวัติศาสตร์ย่อมมีประโยชน์ให้คนเราเฉลียวฉลาด รู้จักพื้นฐานความจริงในโลกนี้ อันใดก็ดี การศึกษารากฐานที่มาของการประชาสัมพันธ์ ทำนองเดียวกัน คือทำให้เรารู้จักความเป็นมาและพื้นฐานความเป็นจริงในอดีต และบทบาทของการประชาสัมพันธ์ที่มีมาอยู่ในปัจจุบัน ทำให้ผู้ศึกษารู้ขอบข่ายจากความชำนาญของมนุษยชาติที่ผ่านมา และเพื่อการพัฒนาเป็นที่ตั้งประโยชน์ตามความต้องการของมนุษย์เราต่อไป

ที่มาของการประชาสัมพันธ์นั้น มีจุดเริ่มต้นเป็นรูปร่าง ๆ เช่นเดียวกับวิชาการอื่น ๆ และได้เกิดขึ้นเพราะความเป็นตัวประเดิรของมนุษย์นั่นเอง ต่อมาเมื่อมนุษย์มีความเจริญขึ้น ก็มีการคิดแปลงแก้ไขให้ดีขึ้น และมี การวางรูปแบบวิชาการตามแนววิทยาศาสตร์ที่ประกอบด้วยหลักเกณฑ์และเหตุผล ในภาค ๓ นี้เราจะได้ศึกษาถึงเรื่องรากฐานของการประชาสัมพันธ์ และบทบาทของการประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันต่อไป

LIART

บทที่ ๕

รากฐานที่มาของการประชาสัมพันธ

มนุษย์เราได้รู้จักวิธีการประชาสัมพันธมาแต่สมัยดึกดำบรรพ์ แต่ว่าวิธีการประชาสัมพันธในยุคก่อน ๆ ยังไม่มีรูปแบบที่เหมือนปัจจุบัน เพราะวิชาการที่เราเรียกว่า "การประชาสัมพันธ" นี้ เพิ่งจะมีการวางรูปแบบและผู้เรียกชื่ออย่างสมบูรณ์แท้จริงเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง ฉะนั้นในบทนี้ เราจะได้พูดถึงถึงรากฐานที่มาของการประชาสัมพันธ ว่าในอดีตนั้น การโคบังที่มนุษย์เราได้ใช้เป็นเครื่องมือผูกความสัมพันธทางสังคม สถาบัน และกิจการต่าง ๆ

หลักฐานทางประวัติศาสตร์ก็กล่าวไว้ว่า แต่ครั้งโบราณกาลตามนุษย์ได้รู้จักการประชาสัมพันธระหว่างผู้เป็นหัวหน้า กับผู้ที่อยู่ในความปกครอง ซึ่งความสัมพันธผู้เป็นหัวหนาย่อมมีแผนงานที่จะอำนวยความสะดวกราบรื่น และความเป็นปึกแผ่นให้แก่ชุมชนของตน ตลอดจนผูกความสัมพันธใจได้อย่างเป็นกลุ่มก้อนแน่นแฟ้น

มนุษย์ได้มีชนในโลกลูกตั้งแต่เมื่อใดนั้น ยังไม่มีใครทราบได้แน่นอน แต่เชื่อกันว่าคงว่าแต่เมื่อมาแต่แล้ว และเชื่อกันต่อไปอีกด้วยว่า แรกทีเดียวมนุษย์ยังไม่รู้จักการตั้งถิ่นฐานกันเป็นหลักแหล่ง อาชีพเริ่มแรกก็คือการเลี้ยงสัตว์ คงหาสัตว์เลี้ยงเร่ร่อนพเนจรกันไปเรื่อย ๆ ที่ไหนมีอาหารมีที่หาอยู่คนก็ตั้งบ้านพักกันไปข้างทำเดี๋ยวนั้น เมื่ออาหารและที่พำนักหรือที่พักพอเหมาะก็ไปยังแห่งอื่นอีก ในกลุ่มหนึ่ง ๆ ก็มีผู้เป็นหัวหน้าหรือจ่าฝูง ซึ่งได้รับการยกย่องให้มีความสูงส่งในการปกครอง อำนวยความสะดวกราบรื่นและความเป็นปึกแผ่นให้แก่กลุ่มผู้เป็นหัวหน้าจึงเป็นชีวิตจิตใจของทุก ๆ คน เพราะเป็นผู้ที่จะรับผิดชอบความผาสุกให้แก่ทุก ๆ คน สามารถป้องกันภัยอันตรายจากภายนอก มีอำนาจตัดสินชี้ขาดเพื่อความเที่ยงธรรม ตลอดจนมีอำนาจที่จะวางระเบียบประเพณีปฏิบัติให้แก่ทุก ๆ คนในชุมชนหรือฝูงชน ๆ ดังนั้นความสัมพันธที่ระหว่างผู้เป็นหัวหน้ากับทุก ๆ คนในชุมชน จึงเป็นสายใยที่ด้ากัญยง ย่างไรก็ดี ด้ากัญยงหรือคดอคนธรรมนิยมประเพณีที่เป็นบรรยากาศของชุมชน ย่อมมีส่วนด้ากัญยงทำให้ผู้เป็นหัวหน้าจ้ากัญยงปฏิบัติโอนอ่อนผ่อนตามด้ากัญยงและประเพณีของชุมชนอยู่บ้าง

สันนิษฐานกันว่า การประชาตัมพันธ์ในยุคดั้งเดิมนี้ คงมีจุดมุ่งหมายอยู่เพียงประการเท่านั้น คือ บอกกล่าว ชักจูง และ สร้างความเป็นปึกแผ่น ซึ่งในขณะนั้น ไม่มีสื่อเครื่องมือการถ่ายทอดความคิดเห็นอันทันสมัย เช่น หนังสือพิมพ์ จารดารา รูปถ่าย ภาควิดีโอ ภาพยนตร์ วิทยุ หรือวิทยุโทรทัศน์เหมือนเดี๋ยวนี้ ฉะนั้นจึงถ่ายทอดกันด้วยวิธีง่าย ๆ เริ่มที่ใช้ท่าทาง ต่อมาก็รู้จักใช้เสียงพูดเป็นสัญญาณการติดต่อ และกลัดกลายมาเป็นประติษฐ์ การขีดเขียนขึ้นอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งก่อนที่จะได้มีการประติษฐ์ด้วยอักษรจีนไต้หวัน ในชุมชนหนึ่งๆ เป็นหัวหน้าก็สามารถใช้อำนาจที่ตนได้รับและมีอยู่เป็นเครื่องมือการควบคุม และการควบคุมก็มีโอกาสกระทำได้อย่างสนิทสนม เหมือนอยู่ภายในครอบครัวเดียวกัน ต่อมาเมื่อชุมชนของมนุษย์ ได้มีจำนวนคนมากขึ้น อำนาจของหัวหน้าแต่เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอกับการควบคุม จึงได้เกิดวิธีการขึ้นอีกอย่างหนึ่ง คือ ผู้เป็นหัวหน้าได้ถือโอกาสอาศัยอำนาจความเชื่อถือในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของภูตผีมีค่าเจ้าช่วย ซึ่งในครั้งกระนั้น มนุษย์ยังมีความกลัวธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์เหมือน การที่กลัวความมืดและเสียงฟ้าร้อง และเชื่อกันว่าสิ่งเหล่านั้นมีอำนาจศักดิ์สิทธิ์บันดาลอยู่เบื้องหลัง ถ้าได้เคารพพิบอบพิธีเทวอำนาจศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ ก็จะคุ้มครองปราศจากภัยที่พวกรักกลัวอยู่ ซึ่งเป็นกำเนิดของพิธีบูชาวิญญาณภูตผีมีค่าเจ้าตลอดจนธรรมชาติศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายอันได้แก่ พระอาทิตย์ พระจันทร์ ภูเขา ต้นไม้ ฯลฯ ผู้เป็นหัวหน้างงอาศัยอำนาจศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้เป็นเครื่องมือ ดำเนินการประชาตัมพันธ์ตลอดมา และในครั้งกระนั้นมนุษย์ยังไม่มีความคิดเห็นในเรื่องส่วนตัวอะไร ๆ ก็เป็นเรื่องส่วนรวมไปหมดเสียทุกอย่าง แต่ละคนก็มีชีวิตอยู่เหมือนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนโดยแท้ แม้แต่ผู้เป็นหัวหน้าเองก็เช่นกัน จะตกใจหรือจะคิดอะไรหรือจะกระทำอะไรสักอย่างหนึ่ง ก็ถือเป็นเรื่องของส่วนรวมทั้งหมด

กาลต่อมา เมื่อดังสมัยที่มนุษย์ประติษฐ์ด้วยอักษรจีนไว้เป็นเครื่องมือการติดต่อถ่ายทอดความคิดเห็น การประชาตัมพันธ์ก็เขยิบตัวสูงขึ้นอีกก้าวหนึ่ง ในขณะเดียวกันระบบการปกครองได้กลัดกลายไปในทางเพิ่มพูนอำนาจให้แก่ผู้เป็นหัวหน้ายิ่งขึ้น และนับวันจะยิ่งกลายเป็นอำนาจสูงสุดและเด็ดขาด ซึ่งในที่สุดก็จะวิวัฒน์ไปสู่ระบอบเอกราชหรือสมบูรณาญาสิทธิราชย์

ในสมัยดังกล่าว ผู้เป็นหัวหน้าได้พยายามหาทางสร้างเสริมเกียรติคุณและความยิ่งใหญ่ของคน เพื่อสถาปนาตนเองให้มีสถานะเป็นกษัตริย์หรือเจ้าแห่งแผ่นดิน ตัวอย่าง เช่น อาณาจักรสุมาเวีย แบมิโรเนียน ฮัตติเวีย และเปอร์เซีย โบราณวัตถุที่ตกค้างมาจนทุกวันนี้ เช่นวรรณคดีและศิลปกรรมมีปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งล้วนแต่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ อารมณ์ภาพในการทำสงครามของบรรดากษัตริย์ การไต่รัชชนะ การรุกราน ตลอดจนการขยาย อาณาจักร ศิลปกรรมบางอย่างได้รับการยกย่องจากโลกปัจจุบันว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์และล้ำค่า เช่น มิวสิค ปราสาท สถาปัตยกรรม ศิลาจารึก รูปแกะสลัก ตลอดจนรูปอนุสาวรีย์ของ กษัตริย์ ดังเหล่านี้ได้สร้างขึ้นเพื่อประกาศความยิ่งใหญ่ของผู้เป็นหัวหน้า กษัตริย์บางคน สถาปนาตนเองเป็นเชลยด้วยพระผู้เป็นเจ้าของบน มีวิญญาณเป็นอมตะ เช่นมีการตองเก็บศพ มัมมี่ของกษัตริย์ฮีบตีไว้ ในสุสานมิวสิคเป็นต้น จะเห็นได้ว่า กษัตริย์ของอาณาจักรโบราณ เหล่านี้ พยายามสร้างระบียบประเพณีอันเคร่งครัดและยกค่าสูงส่งให้แก่สถานะแห่งอำนาจของตนด้วยวิธีการต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีพวกนักบวชพวกขุนนาง ขุนศึก และปราชญ์ราชบัณฑิต บ้างทำหน้าที่โฆษณารักของอำนาจของกษัตริย์ บ้างก็ถือโอกาสสร้างสถานะของตนเองให้สูง โดยการประดัมพันธ์ท่วงตนองเดียวกัน คือ สร้างรูปอนุสาวรีย์ อาราม รูปแกะสลักและรูปปั้น ตลอดจนการเผยแพร่เรื่องราวเป็นบทร้อยแก้ว ร้อยกรอง และบทเพลงไว้รับรื่องทั่วไป บทประพันธ์ เหล่านี้บางทีก็เป็นการปลุกใจให้ต่อสู้ศัตรู เช่นปราชญ์ชาวกรีกโบราณชื่อโฮเมอร์ผู้ประพันธ์ ร้อยกรองเรื่องไอเรียดและโอดีสซีย์ ในขณะที่เดียวกันประชาชนพลเมืองได้แสดงความคิดเห็น ต่ท่อนชนไปสู่ผู้มีอำนาจเบองบนอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะเห็นได้จากเนื้อหาของวรรณคดีในสมัยนั้นมีเรื่องราวที่คำหนักตึย่นความบกพร่องของขุนนางและข้าราชการอยู่ไม่ใช่น้อย

โดยเฉพาะประเทศกรีกโบราณนั้น นักประวัติศาสตร์คนสำคัญของฝรั่งเสดผู้หนึ่ง ชื่อเฟเนดองได้กล่าวไว้ว่า “.....ในกรุงเอเธน การทุกอย่างย่อมแต่พอเมืองจะเป็นผู้วินิจฉัย และพลเมืองจะวินิจฉัยไปในรูปใดก็สุดแต่คมปากของนักวาทศิลป์.....” ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเสรีภาพใน การพูด แสดงความคิดเห็น ของประชาชนชาวกรีกในยุค นั้นเป็นธรรมดา ตามัญ เหตุนี้

เรื่องนี้เราทราบได้จากประวัติศาสตร์ว่ากรีกโบราณมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ผู้นำของ
 รัฐผู้พิพากษา ข้าราชการ ตลอดจนนายทหาร ล้วนเป็นผู้ที่ราษฎรเลือกตั้งขึ้นทั้งสิ้น ซึ่งการ
 บริหารกิจการบ้านเมืองก็ต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชนหรือเราเรียกกันในสมัยนั้นว่า "ประ-
 ชามติ" (Public Opinion) ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการถกเถียงและแลกเปลี่ยนความ
 คิดเห็นอย่างกว้างขวาง สถานที่ชุมนุมสำหรับแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันก็คือ สถานที่พา
 โอดิมบิก ในงานมหกรรมฉลองเทพเจ้าไดโอนิซัส หรือที่ศูนย์การค้าในกรุงเอเธน ชาวกรีกใน
 สมัยนั้นดำเนินถึงความคิดเห็นเพื่อสรุปรวม กองกรงเอเธนมีฮาโกราสถานเพื่อให้ราษฎรมา
 ชุมนุมใช้สิทธิปกครองประเทศ เช่นเลือกคณะผู้นำของรัฐ และแสดงความคิดเห็นชอบในกฎหมาย
 ที่จะตราออกใช้ ความคิดเห็นของประชาชนเป็นพลังสำคัญที่บันดาลความดำรงอยู่ได้ทุกอย่าง มีผู้
 ชำนาญการประชาสัมพันธ์เกิดขึ้นในสมัยนั้นมากมาย เช่น ซีเซโร (Cicero) คิมอนธินัส
 (Demosthenes) และอีโซครีตัส ทั้งสามคนนี้เป็นนักวาทศิลป์ที่ชาวโลกปัจจุบันยังกล่าวขวัญ
 ถึงอยู่อีก กล่าวกันว่าสุนทรพจน์บทหนึ่งของอีโซครีตัสชื่อ "ชมเชยเมืองเอเธน" เราได้ใช้
 เวลาแต่งและตรวจแก้ยู่ถึง ๑๕ ปี จึงได้นำมาพูดในที่ประชุมชนและบทพูดชื่อ "พิธิปบิก"
 ของคิมอนธินัสนั้น มีอิทธิพลถึงกับรบกวนใจชาวเอเธนที่กำลังอ่อนแอและกำลังจะศิษยอม
 แห้วอยู่แล้ว ให้ลุกขึ้นต่อสู้กับกองทัพพระเจ้าพิธิปแห่งมาซิโดเนีย มีนักปรัชญาเมธีเรื่องนามชื่อ
 โซครีตัส (Socrates) นักแต่งบทละครเรื่องนามชื่อ อีสเคลลัส (Aeschelus) และเออริปีดัส
 (Euripides) นอกจากนี้ยังมีนักกอลอนโซเมอร์ และโซดอมผู้เป็นทั้งนักปกครองที่ดำมาрдและ
 นักประพันธ์สำคัญคนหนึ่ง บุคคลสำคัญเหล่านี้มีความสามารถในการเผยแพร่ความคิดเห็นและ
 เรียกร้องให้ประชาชนนิยมในความคิดเห็นของตน

ในยุคเดียวกันนี้ ชาวโรมันก็เห็นความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ (Public
 Relations) และอิทธิพลของประชามติ (Public Opinion) และได้มีการบัญญัติศัพท์เกี่ยวกับ
 เรื่องนี้ขึ้นไว้บ้างแล้ว เช่น "Rumores" (Rumours--ข่าวลือ) "Vox populi" (voice of
 people--เสียงของประชาชน) "publicao" (Public Affairs--สิ่งคนกิจ) รูปการปกครอง

ของชาวโรมันก็เป็นระบอบประชาธิปไตยเช่นเดียวกับชาวเอเชน คือมีสภาชนต สภาผู้แทนราษฎร และราษฎรมติธิการการเมืองอย่างกว้างขวาง มีปราชญ์คนหนึ่งชื่อคตินดิธ คิติวี ดงคะแนนเดียงที่เรียกกันว่า “ออดตราซิม” (ดักซิเป็ดอกหอย) คือถ้าบุคคลใดถึงอำนาจมากไปหน่อย หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในบ้านเมือง ก็จะถูกประชาชนลงโทษขับไล่ออกไปจากเมือง วิถีคตินดิธของประชาชนก็คือให้พลเมืองมาประชุมเขียนความเห็นลงในเบ็ดอกหอยแล้วเอาไปใส่ในที่บรรจุเพื่อบันทึกความเห็น นอกจากนี้ชาวโรมันยังได้ใช้เครื่องมือการประชาตัมพันธ์ด้วย การสร้างรูปอนุสาวรีย์ รูปปั้น และสลัก (เช่นกฎหมาย ๓๒ โค๊ะที่ชาวโรมันแกะสลักลงบนโค๊ะหิน ๓๒ โค๊ะเพื่อเผยแพร่ให้ราษฎรรู้เห็นทั่วกัน) การก่อสร้าง ตลอดจนวรรณคดีและวาทศิลป์และยังมีเครื่องมือการ ประชาตัมพันธ์ที่นับว่าก้าวหน้ากว่าใคร ๆ หมด คือทางการได้ออกหนังสือพิมพ์รายวันเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ชาติตะวันตก เรื่องราวมีอยู่ว่าผู้เดียส์ซาร์แห่งกรุงโรมเห็นความสำคัญของการสร้างประชาตัม จึงได้ให้สภาชนตตรากฎหมายฉบับหนึ่ง ความว่า เพื่อโฆษณาเผยแพร่กิจการของสภาชนตให้ประชาชนทราบ โดยใช้ป้ายกระดานดำชาวเขียนประกาศเรียกกันว่า “Album” และหนังสือพิมพ์นั้นชื่อเป็นทางการว่า “Acta Diurna” ซึ่งแปลว่า “แถลงข่าวรายวัน” ในแถลงข่าวรายวันฉบับนั้นมี ประกาศกฎหมาย ประกาศการคลังเกี่ยวกับรายรับรายจ่าย ตลอดจนการเก็บภาษีอากร ประกาศข่าวการเกิด—แต่งงาน—ตาย ประกาศข่าวไฟไหม้และภัยพิบัติ หนังสือพิมพ์เกิดขึ้นตั้งแต่ประมาณหกสิบปีก่อนคริสตกักราชและออกตีพิมพ์มาได้ถึง ๕๐๐ ปี คือจนถึงสมัยที่ย้ายเมืองหลวงจากกรุงโรมไปอยู่กรุงคอนแสตนติโนเบิล.

อยากมีความรู้ ข้าราชการเมืองให้กว้างขวาง

ต้องอ่านรัฐสภาสาร

"Pilot 99"
ปลอกทอง
ราคา 40 บาท
สำนักงานใหญ่
ปากกาน้ำเขียน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ถ้าท่านจะเดินทางไปต่างประเทศ

โปรดติดต่อ

ธนาคารแห่งเอเชีย เพื่อการอุตสาหกรรม

และพาณิชย์กรรม จำกัด

เรื่อง

เงินต่างประเทศทุกสกุล

สะดวก และ รวดเร็ว

ถนนราชดำเนิน พระนคร **อ. จ. ส.** โทรศัพท์ ๒๔๖๕๑, ๒, ๓,

ตึกและเครื่องเขียนสำหรับนักเรียน

คุณภาพดี ราคาถูก

จำหน่ายที่

ร้านสรรพสินค้า อ.จ.ส.

ถ้าจะซื้อไปเพื่อจำหน่าย โปรดติดต่อที่แผนกกระเช้าฯ

อาคาร ก. สี่แยกคอกวัว

จะได้ราคาพิเศษ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รัฐธรรมนูญการเมืองปัจจุบัน

โดย สุรพงศ์ เพ็งเขมน์

△

รัฐธรรมนูญการเมืองเป็นวิชาการเมืองอีกแขนงหนึ่ง หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า เป็นวิชารัฐศาสตร์ที่มนุษย์ได้ศึกษากันมาตั้งร้อยปีแล้ว ตั้งแต่สมัยกรีกสมัยโรมัน เพราะว่าการเมืองเป็นวิทยาศาสตร์ที่ร่างสรรคการปกครองของชุมชนทางการเมืองและ สอนให้มนุษย์รู้จัก สังคมด้วยดีด้วย เช่น การปกครองแบบพ่อบ้าน พ่อเมือง เผด็จการ ราชาธิปไตย ประชาธิปไตย และแบบอื่น ๆ อีกมากมาย แต่ ณ ที่นี้จะกล่าวถึงรัฐธรรมนูญการเมืองนั้นได้ ร่างสรรครากฐานสำคัญให้แก่ระบอบประชาธิปไตยมาอย่างไร จึงทำให้ทั่วโลกนิยมว่าเป็นแบบ อย่างการปกครองที่ดีมีระเบียบให้ความเป็นธรรมและความร่มเย็นเป็นสุขแก่สังคมมากกว่าระบอบ การปกครองแบบอื่น ๆ ซึ่งจะได้อีกข้อพิจารณาออกเป็นเรื่อง ๆ ดังต่อไปนี้—

(๑) สังคมวิทยาเกี่ยวกับการศึกษาแบบฉบับทั้งหมดของสังคมมนุษย์ที่เป็นอารยะและ อารยะทั้งเก่าและใหม่

(๒) เศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการศึกษาความเป็นอยู่ของ มนุษย์ว่า ดีต่อ อย่างไรใน ทางวัตถุ

(๓) ศีลธรรมจรรยาเกี่ยวกับการศึกษาความประพฤติปฏิบัติของมนุษย์ว่าควรดำเนิน ไปแบบใด มีความรุนแรงอ่อนโยนสุภาพหรือแข็งกระด้างอย่างไร และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

LIART

(๔) จิตวิทยาของสังคมเกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ของมนุษย์ต่อมนุษย์ หรือ มนุษย์ต่อสัตว์มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันมาอย่างไรในสภาพการณ์ความเป็นอยู่ของใดขณะนั้น

เมื่อได้วิเคราะห์หัวข้อแขนงต่าง ๆ อย่างที่กล่าวมา ก็จักเข้าใจได้ว่าวิชาการเมืองนั้นได้แก่การเก็บรวบรวมหัวข้อทั้ง ๔ มาศึกษานั่นเอง เพราะว่าส่วนใหญ่ของการเมืองเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสังคมมนุษย์ทั้งต้น ทุกชาติทุกภาษาย่อมอยู่ในรูปลักษณะอย่างเดียวกัน ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวโยงกันโดยแทบไม่รู้ตัว สังคมไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก ย่อมมีการปกครอง ย่อมมีการดำเนินในทางเศรษฐกิจ มีผลประโยชน์ทางวัตถุ (เครดิต) มีชนบประเพณีคือธรรมเนียม (กฎหมายแบบแผน) และมีกลุ่มความคิดเห็น (จิตวิทยา) รวมอยู่ในการศึกษาวิชาการเมืองทั้งต้น

อย่างไรก็ดี วิชาการเมืองนี้มีบทเรียนและสถิติอยู่ในตัวเองโดยตลอด เช่นประวัติศาสตร์การปกครอง เป็นต้น ผู้ศึกษารัฐธรรมนูญการเมืองจะต้องค้นคว้าข้อเท็จจริงในเหตุผลทั้งหลายอยู่เสมอ เราจะต้องสนใจเป็นพิเศษในเรื่องของสถาบันที่รัฐได้ตั้งชนว่ามีต้นคิดและความคิดก้าวหน้าเจริญเติบโตไปแค่ไหนอย่างไร ทำไมจึงมีสังคม ทำไมจึงมีรัฐ ดังเหล่านี้จะขาดจากกันมิได้หรือ ความมุ่งหมายนั้นก็เพื่อจะศึกษารูปของสถาบันต่าง ๆ ที่กล่าวถึงก้าวหน้าในยุคนั้นนั่นเอง ซึ่งจะแยกพิจารณารูปลักษณะได้ดังนี้.—

๑. สังคม (SOCIETY)

รูปร่างหน้าตาของรัฐนั้น ต้องเริ่มด้วยการวิเคราะห์ถ้อยคำของคำว่า “สังคม” ก่อน ทำไมรัฐจึงเป็นสังคมที่คงทนโดยทางการเมือง สังคมเองก็ถูกนิยามว่าเป็นการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ เช่นชนชาติอังกฤษหรือฝรั่งเศส ก็เป็นชนชาติหนึ่ง มีสังคมหมู่หนึ่งเช่นเดียวกับคนไทยของเรา เพราะสังคมนั้นประกอบด้วยชายพวกหนึ่งหญิงพวกหนึ่งรวมเป็นหมู่ชนชาติเดียวกันนี้ เกิดยึดสัมพันธ์อย่างเดียวกันมีพวกมากเป็นกลุ่มใหญ่โตขึ้น จนเกิดฐานะที่เรียกว่า “รัฐ” ขึ้นมา บางพวกบางหมู่แม้จะรวมกันชนแต่เป็นกลุ่มน้อย ไม่เป็นมูลเหตุที่จะเป็น “รัฐ” ได้ เพราะชน

LI RT

อันจะทำการเกี่ยวข้องกับชนชาติใหญ่ขึ้นไปอีกเป็นการถาวร เช่นการค้า การทูต การวัฒนธรรม เป็นต้น จึงเป็นสังคมใหญ่ หรือเป็น "รัฐ" มิได้ เพราะว่าหน่วยมูลฐานของสังคมนั้นย่อมขึ้นอยู่กับสมาชิกของคนตั้งแต่หมู่บ้าน ตำบล เมือง โดยลำดับ และประกอบด้วยเหตุดังนี้ คือ

๑. ครอบครัว (Family)

๒. ภาวะของสังคม (Type of Association) เช่นสถานะในทางเศรษฐกิจ ผลประโยชน์ทางการค้า สมาคม อาชีพ เป็นต้น

๓. สมาคมต่าง ๆ (Voluntary Association) เช่นสโมสร โบสถ์ วิหาร โรงเรียน

เหล่านี้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของสังคม หรือมีกฎหมายเป็นที่เชื่อถือได้ เช่นกฎหมายอาญา พง สำหรับปกครองกันในหมู่สังคม ประกันทรัพย์สินของพลเมือง เหล่านี้มีอยู่ในหมู่ใด หมู่หนึ่งย่อมเป็นสังคมได้

อย่างไรก็ดี มูลเหตุเหล่านี้ทำให้เกิดสังคม

๒. รัฐ (STATE)

รัฐนี้มีความหมายไปไกลกว่าการรวมกันหลาย ๆ ครอบครัวดังกล่าวแล้ว หรือแม้กระทั่งรวมกันเป็นสังคมใหญ่โต ก็ยังไม่เรียกว่าเป็นรัฐได้ รัฐมีความหมายที่กว้างขวางรวมถึง ครอบครัว สโมสร สมาคม โบสถ์ วิหาร สหภาพแรงงาน จนกลายเป็นกลุ่มใหญ่โต มีอาณาเขตแน่นอน มีการปกครองที่เชื่อถือได้ มีการเป็นหมู่คณะใหญ่โต เป็นนคร เป็นเมือง

อย่างไรก็ดี รัฐนั้นจะต้อง

๑. มีคนในชาติรวมกันเป็นกลุ่มใหญ่
๒. มีการปกครองเป็นแบบฉบับที่ชัด
๓. มีอาณาเขตแน่นอน

เมื่อจะกล่าวต่อไปอีกก็จำต้องกล่าวถึงรัฐอันประกอบด้วยสังคมต่าง ๆ ดังกล่าวในบทก่อนนี้ คือว่าสังคมย่อมมีกฎข้อบังคับสำหรับประพฤติกฎปฏิบัติต่อกัน ชุมชนรวมกันเป็นหมู่

LIART

คณะเจ้าค้ำคองมีกฎหมายสำหรับเป็นเครื่องมือปกครอง (Law) ที่ว่าข้อย่อมมีแก่รัฐเสมอ เพราะเป็นสัญญาประชาคมทั่วไปในรัฐเดียวกัน ดังนั้นศาสตร์จารย์มาซีเออร์ (Maoloer) จึงกล่าวหาว่า "รัฐ" คือสังคมมุขฐานสำหรับรักษาและขยายระเบียบการของสังคม และมอบอำนาจอันยิ่งใหญ่ให้เป็นของกลาง ให้เป็นอำนาจของชุมชนผู้เดียว อย่างไรก็ตาม รัฐก็อดถามันที่รับประกันหรือให้ความปลอดภัยแก่ชีวิตของชุมชนและให้อยู่ในแอกอำนาจอันเดียวของชุมชนที่มีอาณาเขตของตนเองแน่นอน ทั้งนี้หมายความว่าความเป็นรัฐได้นั้น ก็ยอมถือเอาพื้นที่อาณาเขตแน่นอน มีการปกครองไว้ใจได้ มีพลเมืองเป็นเจ้าของรวมกันเป็นปึกแผ่นจึงเป็นรัฐที่ถูกต้อง

๓. รัฐบาล (GOVERNMENT)

เพื่อที่จะให้กฎหมายมีผลบังคับได้ในทุกกรณี รัฐจึงต้องมีอำนาจสูงสุดหรืออำนาจบริหาร (Supreme authority) และผู้ใช้อำนาจนี้เรียกว่า รัฐบาล (Government) รัฐบาลก็คือเครื่องจักรของรัฐ ถ้าไม่มีรัฐบาลแล้ว รัฐก็ดำเนินกิจการไปไม่ได้ ถ้าจะแปลให้ครึ่งประเด็นแล้ว รัฐบาลก็คือองค์การที่ประชาชนได้มอบอำนาจไว้ให้ใช้อำนาจอธิปไตยนั่นเอง รัฐบาลตามความรู้อีกอันกว้างขวาง ย่อมใหญ่กว่าคณะองค์การพิเศษคือ คณะรัฐมนตรี (Cabinet) เดี่ยวอีก เพราะคณะรัฐมนตรีหรือคาบิเนตนั้นเป็นเพียงรัฐบาลประจำหรือคณะบุคคลประจำชั่วคราวสำหรับทำงานให้แก่ประชาชน เพราะคณะรัฐมนตรีอาจออกเมื่อไรก็ได้ แต่ รัฐบาล (Government) คือองค์การบริหารของประชาชนจำต้องคงอยู่เสมอ ในด้านปรัชญาทางการเมือง เพราะรัฐบาลต้องรักษาความสงบสุข ประกันความมั่นคงของรัฐทั้งภายในและภายนอกตลอดนิรันดร เช่นต้องมีกำลังทหารไว้ประจำ มีอำนาจตุลาการ มีอำนาจทางการคลัง และอำนาจบริหารอื่น ๆ และเมื่ออำนาจเหล่านี้มีอยู่ครบใด รัฐบาลก็ต้องมีอยู่ครบนั้น เพราะคาบิเนตหรือ คณะรัฐมนตรีจำต้อง ออกตามวิถีทางของกลไกแห่ง ข้อ บังคับการ ปกครอง คือรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นคำว่า รัฐบาล จึงมีความหมายที่กว้างขวางและมีอำนาจมั่นคงคู่กันไปกับรัฐเสมอ

๔. อำนาจนิติบัญญัติ (LEGISLATIVE)

ในการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐยุคปัจจุบันนี้ จะเห็นได้ว่าอำนาจนิติบัญญัติเป็น อำนาจสำคัญแขนงหนึ่งของรัฐด้วย เพราะอำนาจนิติบัญญัติเกี่ยวกับการร่างกฎหมายเพื่อเป็น เครื่องมือของฝ่ายบริหาร ตามหลักตรรกวิทยาแล้ว การร่างกฎหมายก็คือการใช้เครื่องจักร ให้ประชาชนทำงานโดยถูกระเบียบแบบแผน ฝ่ายบริหารจะทำงานได้ก็ต้องอาศัยกฎหมายเป็น เครื่องมือ เพราะถ้าใครทำผิดฝ่ายบริหารจึงลงโทษได้ นักกฎหมายชาวอเมริกันก็ยอมรับว่า อำนาจใหญ่ยิ่งและสำคัญนั้นย่อมขึ้นอยู่กับอำนาจนิติบัญญัติในการบริหาร ประเทศชาติบ้านเมือง และสังคม

ในปัจจุบันนี้ อำนาจนิติบัญญัติอยู่ในมือของสภาผู้แทนราษฎร (Parliament) อันมีการเลือกตั้งจากประชาชนหรือพลเมืองของรัฐ อย่างไรก็ตามหน้าที่ของนิติบัญญัติย่อมจะเพิ่ม ขึ้นเรื่อย ๆ ตามความยุ่งยากของสังคมปัจจุบัน สังคมขยายตัวไปมากเพียงไร กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับก็เจริญและขยายตัวไปมากเพียงนั้น ทั้งนี้เพื่อทำให้สังคมดีขึ้น ถ้านิติบัญญัติเกิดขึ้น ยิ่งกันมากขึ้น ถ้ามีการยุบสภาเปลี่ยนใหม่อันเป็นวิถีทางของรัฐในยุคหนึ่งหนึ่ง นิติบัญญัติจึง เป็นอำนาจยิ่งใหญ่ดังกล่าวนี้

๕. อำนาจบริหาร (EXECUTIVE)

คำว่า บริหาร เราจะได้ยินเสมอและนึกเดี๋ยว่าหมายถึงหัวหน้าคณะปกครองประเทศ เช่นประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี หรือหมายถึงพวกข้าราชการ ทหาร ตำรวจ พลเรือน ซึ่ง ความสำเร็จบุคคลเหล่านี้ทำงานปกครองตามปกติเท่านั้น เพราะฉะนั้นแล้ว อำนาจบริหารย่อม หมายถึงหัวหน้ารัฐบาลรวมทั้งคณะรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลของเขา ซึ่งเรียกว่า คณะเนต (Cabinet) เพราะว่าการคณะรัฐมนตรีรัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจเขาไว้ที่จะใช้กฎหมายในขณะที่เขา ดำรงตำแหน่งอยู่ตามรัฐธรรมนูญ และอย่าลืมว่าฝ่ายบริหารนี้จะใช้กฎหมายอะไรก็ต้องเสนอมาน ทางสภาก่อน ถ้าสภาไม่อนุมัติแล้ว ก็นำมาใช้ไม่ได้ ถ้าสภาอนุมัติ ก็นำมาใช้ได้ คณะ

รัฐมนตรีในยุคใหม่มีต้องรับผิดชอบต่อประชาคมมากขึ้นทุกวัน เช่น เกิดข้าวยากหมากแพง หรือเกิดน้ำท่วม แผ่นดินไหวก็จะต้องรับผิดชอบ ฉะนั้นในบางกรณีประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรีจึงมีอำนาจเฉพาะตัวกว้างขวางไปสักหน่อย ถ้าจะเทียบความแตกต่างระหว่างนิติบัญญัติและการบริหารแล้ว จะเห็นว่าไม่ไกลกันทีเดียว อยู่ในลักษณะเดียวกัน หากแต่ถ้าแยกอำนาจการมีสิทธิมีอิทธิพลหน้าที่ไว้เท่านั้น กล่าวคือ ฝ่ายนิติบัญญัติเป็นคณะบุคคลกลุ่มบุคคลหมู่ใหญ่ได้แก่สมาชิกสภาผู้แทนที่ราษฎรเลือกตั้งขึ้นมา ส่วนฝ่ายบริหารได้แก่คณะบุคคลกลุ่มน้อยที่สภาให้อำนาจไปทำงานเกี่ยวกับบริหารประเทศชาติ และก็เป็นบุคคลที่แยกตัวมาจากสภานั้นเอง ทั้งนี้ย่อมขึ้นต่อรัฐธรรมนูญของแต่ละประเทศ

๖. อำนาจตุลาการ (JUDICIARY)

อำนาจตุลาการเป็นอำนาจเกี่ยวกับการลงโทษแก่บุคคลที่ฝ่าฝืนกฎหมาย อำนาจตุลาการเป็นดังสำคัญสำหรับเป็นเครื่องมือทำงานอันหนึ่งในระบอบประชาธิปไตย อย่างไรก็ตามอำนาจตุลาการประกอบด้วยคณะบุคคลคือผู้พิพากษาตุลาการทำงานโดยเอกเทศหรือเป็นหมู่คณะไม่ขึ้นกับฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายบริหารแต่ประการใด มีอำนาจอิสระโดยเฉพาะ ในประเทศอังกฤษ ผู้พิพากษามีหน้าที่ใช้กฎหมายที่ผ่านฝ่ายนิติบัญญัติมาแต่จากรัฐสภา ผู้พิพากษาเป็นอิสระฝ่ายบริหารจะเข้าไปแทรกแซงมิได้ ในขณะที่เดียวกับอำนาจบริหารก็อาจมีอำนาจเหนือฝ่ายตุลาการได้ โดยการให้บุคคลดัดบัคินด์สภาพเดิม อันนี้ก็เกี่ยวกับฝ่ายบริหารได้ออกกฎหมายอภัยโทษหรือนิรโทษกรรม ซึ่งกรณีนี้ก็เท่ากับฝ่ายบริหารตบด้างคำตัดสินของศาลที่มีมาก่อน ซึ่งทั้งนี้เป็นสภาพการณ์ธรรมดา และในบางกรณีฝ่ายบริหารมีอำนาจเด็ดขาดจนฝ่ายตุลาการไม่อาจใช้ก็มี เช่นการใช้กฎอัยการศึก ฝ่ายทหารเข้าใช้อำนาจหลายอย่างเดี่ยงจนอำนาจตุลาการลดน้อยไปในตัว ซึ่งเหล่านี้ก็มีในเหตุเฉพาะกาลการเมืองพิเศษเท่านั้น จะเห็นได้ว่าอำนาจต่าง ๆ ทั้งหลายเท่าที่กล่าวมานี้บางกรณีก็สัมพันธ์กัน และบางกรณีก็ต้องใช้โดยผลทางการเมือง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของสังคม ประชาคมและประเทศชาติ ซึ่งทุกฝ่ายต่างก็ยอมรับอยู่แต่ในตัวเอง

๗. รัฐธรรมนูญ (CONSTITUTION)

การแบ่งแยกอำนาจดังกล่าว คืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ย่อมมีลักษณะแตกต่างกันในรัฐต่าง ๆ รัฐที่มีรัฐธรรมนูญการปกครองสมัยใหม่มีกฎหมายข้อบังคับต่าง ๆ สำหรับการปฏิบัติงานในหน้าที่ทั้ง ๓ อำนาจนั้นเป็นอันมาก แต่ด้วยลักษณะแบบการปกครองของแต่ละรัฐ Lord Bryce ได้นิยามคำว่า รัฐธรรมนูญ ไว้ดังนี้ "รัฐธรรมนูญเป็นโครงการตั้งคมการเมืองที่ได้ก่อขึ้นโดยกฎหมาย กล่าวคือสถาบันต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นนั้นย่อมได้ถูกรับรองตามหน้าที่และสิทธิที่กฎหมายได้บัญญัติไว้" ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า รัฐธรรมนูญย่อมเป็นสิ่งที่รวบรวมหลักการแห่งอำนาจของรัฐชาติ และสิทธิ ของ ผู้อยู่ใน ปกครองด้วย จะอย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่ารัฐชาติจะปรากฏเป็นกลุ่มบุคคลที่คงปฏิบัติไปตามจารีตประเพณีและตามกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่ในบางสมัยก็ยังคงมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างตามส่วนแห่งความเจริญของสังคมแต่ละโลก ดังที่มิสเตอร์เจนนิงส์ (Mr. Jennings) ได้กล่าวว่า รัฐธรรมนูญคือหลักการที่บางครั้งก็ต้องการแก้ไขเปลี่ยนแปลง และบางครั้งก็ถูกอำนาจยิ่งใหญ่กดขี่ได้เช่นเมื่อกิจการมารัฐธรรมนูญก็สลายตัว มติมหาชนนั้นหมดโอกาสแสดงออกต่อไปรัฐธรรมนูญย่อมคงทนถาวรในเมื่อทุกคนยอมรับนับถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มีความเข้าใจรู้สึกผิดชอบคือรัฐธรรมนูญทุกคน รัฐธรรมนูญก็สามารถที่จะมีชีวิตเป็นของตัวเองอยู่ได้ และตามหลักแล้วประเทศที่มีรัฐธรรมนูญอย่างถาวรเช่นอังกฤษ เพราะประกอบขึ้นด้วยเหตุ ๓ ประการ คือ

๑. สถาบันต่าง ๆ ที่มีขนบธรรมเนียมเป็นดั้งเดิมถูกต้องมีระเบียบแน่นอน
๒. อำนาจที่สถาบันต่าง ๆ มีนั้น ก็เป็นอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีใครกล้าดัดแปลงได้ และ
๓. อำนาจที่ให้ดังกล่าวนั้น ก็ได้ถูกยกออกมาให้อยู่เสมอ

ดังนั้นก็เข้าใจหลักที่ว่ามนุษย์จะมีร่างกายจิตใจ ก็เพราะอนามิยัตินั้นใด ของกิจการการเมืองจะมีสภาพดีได้ก็ต้องอาศัยรัฐธรรมนูญอันบรรจุนำมาซึ่งหน้าที่ไว้แล้ว ไม่ตกอยู่ในอำนาจของบุคคลบางคน ฉะนั้น วัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญก็คือกำหนดจำกัดการปฏิบัติหน้าที่ของปกครองและประกันรับรองสิทธิของผู้ที่อยู่ในปกครองคือพลเมืองให้คงาม และกำหนดการกระทำของอำนาจอธิปไตยไว้โดยสมบูรณ์ถูกต้อง

๘. รัฐประชาธิปไตยแห่งชาติ (THE NATIONAL DEMOCRAT STATE)

มูลฐานแห่งรัฐธรรมนูญการเมืองมีรากฐานตั้งไว้ดังซึ่งตามประวัติศาสตร์ของชาติตะวันตกมีมาก่อนลัทธิชาตินิยม และรัฐธรรมนูญนี้เองทำให้โลกเป็นประชาธิปไตย ในยุคนี้รัฐสมัยใหม่ย่อมจะมีชาตินิยมหนุนหลังอยู่ด้วย คือมีอำนาจทหารไว้เบื้องหลัง ประชาธิปไตยเป็นเพียงเครื่องมืออย่างหนึ่งสำหรับใช้บริหารประเทศชาติให้เป็นแบบฉบับนับถือของพลเมือง เพราะว่าการที่จะสร้างรัฐที่เป็นหรือมีรัฐธรรมนูญนี้ เมืองแรกก็ต้องมีเอกภาพความรู้สึกต่ามกเกี่ยวกับชาตินิยม ต่อมาก็ดีที่เสถียรภาพของพลเมืองโดยลำดับ ที่เป็นดังนั้นก็เพราะเป็นหลักการ

อย่างไรก็ดี ประชาธิปไตยบางทีก็หมายถึงรูปของการปกครอง หรือรูปการปกครองของสังคมหมู่หนึ่งคนหนึ่ง แต่ว่าโลกทุกวันนี้ลัทธิชาตินิยมได้เข้ามาพัวพันเป็นประชาธิปไตยอยู่ด้วยในตัวของมันเอง ซึ่งเรียกว่าประชาธิปไตยการเมืองอย่างหัดกเดียงไม้พัน ฉะนั้นองค์การการเมืองประชาธิปไตยจึงกลายเป็นเครื่องมือที่ทำให้สังคมก้าวหน้าเจริญเติบโตขึ้น ประชาธิปไตยการเมืองย่อมหมายถึงการปกครองที่ตั้งอยู่ ตามความยินยอม ของพลเมือง โดยแสดง ออก ทาง การเลือกตั้ง เราจึงกล่าวได้ว่า ประชาธิปไตยคือระบอบการปกครองที่ส่งมาชิกหมู่มาทางการเมืองนามอำนาจเป็นตัวแทนรับผิดชอบทำงานแทนประชาชนทั่ว ๆ ไป หรืออีกนัยหนึ่งประชาธิปไตยตั้งอยู่ในระบอบผู้แทนที่ประกันรับรองสิทธิโดยของปวงชนไว้ในที่อันดีกลับ กล่าวคือแสดงออกทางการเลือกตั้งนั่นเอง สรุปได้ว่าภายใต้ภาวะอย่างปัจจุบันนี้ รัฐธรรมนูญก็คือรัฐประชาธิปไตยชาตินิยมที่ก่อรูปขึ้นทั่วโลกนั่นเอง.

อันสลาก “ออมสิน” ไม่กินทุน

เป็นเงินหมุนสูญไม่มี ดีหรือไม่

ทั้งหลักฐานก็มั่นคง ควรปลงใจ

ออมสินไว้เพื่อตัวท่าน บุตร หลานเฮย.

สนใจโปรดสอบถามธนาคารออมสิน ทั่วราชอาณาจักร.

องค์การน้ำตาลไทย

สังกัดกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ผลิตน้ำตาลทรายขาวโดยตรงจากอ้อย ความหวานสูง เม็ดสีขาว
สะอาด ปราศจากสิ่งสกปรกเจือปน เหมาะสำหรับอุตสาหกรรม
น้ำอัดลม และทำขนม ตลอดจนปรุงอาหาร

สำนักงานกลางตั้งอยู่ที่วังแดง ถนนหลวง พระนคร
โทรศัพท์ ๒๒๘๗๒, ๒๓๖๖๖, ๒๐๑๘๓ โทรเลขย่อ “น้ำตาล”

พลจัตวา ทรงพล เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา ผู้อำนวยการ

LI RT

เพียง ๕ นาทีเท่านั้น เสื้อผ้าของท่านจะขาวสะอาด

โดยใช้เครื่องซักผ้าไฟฟ้า A. E. G.

ทุนแรง - เวลา - ค่าใช้จ่าย

และ

บริการให้เรียบร้อย

ชมและคิดค่อที่

การไฟฟ้ากรุงเทพ กองการค้าและพัสดุ โทร. ๓๓๐๐๐

เขียนที่สุด คือ

สุรา "แม่โขง"

ดีที่สุด คือ

สุรา "กวางทอง"

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๒/๒๕๐๐ (วิสามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๐๐
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

(คอนพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร กับเบี่ยงประชุมของกรรมาธิการ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๐๐)

(ต่อจากฉบับที่ ๒, ๑๔ ธ.ค. ๒๕๐๐)

พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าเองก็เห็นด้วย
ในเจตนาของรัฐบาตที่จะมีต่อผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ แต่ข้าพเจ้าก็มีข้อข้องใจอยู่หลายประการ
การเหมือนกัน คือประการแรก ในเรื่องการเพิ่มค่ารับรองให้เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท รวมกับ
เงินประจำตำแหน่งเป็นเดือนละ ๕,๖๕๐ บาทนี้ ก็เกรงไปว่าจะไม่ได้ผลตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้
ถ้าหากว่าในการเพิ่มชนนผู้แทนราษฎรได้ ใช้เงินให้เป็น ประโยชน์โดยเฉพาะอย่าง ยิ่ง ให้เป็นประ-
โยชน์แก่ราษฎรนั้น ในเรื่องนี้น่าจะเป็นทางที่เหมาะสมเหมือนกัน นอกจากนั้นข้อข้องใจก็หมาย
ความว่าเกรงจะมีการวิพากษ์วิจารณ์ไปว่า ผู้แทนราษฎรที่ออกกฎหมายเงินเดือนตัวเอง
จึงอยู่ในขณะนั้นเป็นสภาประเภทที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการออกกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้า
ถือว่าประเภทที่ ๒ นั้นขณะนั้นทำหน้าที่แทนประเภทที่ ๑ ด้วย นอกจากนั้น เมื่อมีการเพิ่มเงินค่า

LI RT

รับรองแก่ ๘.๘. ประเภทที่ ๓ ซึ่งในการเพิ่มนี้ยังไม่แน่ใจว่าจะเป็นผลประโยชน์ต่อคน
 ประการใดหรือไม่ ไม่แน่ใจว่าในการเพิ่มนี้ผู้แทนราษฎรที่จะมารับหน้าทั้นจะสามารถใช้เงิน
 จำนวนที่เพิ่มนี้เป็นประโยชน์แก่ราษฎร เป็นอันว่าเรื่องการรับรอง เรื่องการติดต่อกับประชาชน
 ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ข้องใจเป็นอย่างมาก และอีกประการหนึ่งในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาตรา
 หนึ่ง คือว่าเป็นที่น่าสงสัย ในมาตรา ๕ ที่ฉนั้น เป็นที่น่าสงสัย หมายความว่าประเภทที่ ๓ ที่
 รับตำแหน่งทางด้านการเมือง คือเป็นเดชะบุตรก็ดี เป็นรัฐมนตรีเหล่านี้จะได้รับเงินเพิ่ม
 ๓,๐๐๐ บาทหรือไม่ เพราะในร่างนี้เขียนไว้ไม่ชัด นี้เท่าที่ข้าพเจ้าข้องใจ ท่านประธานที่เคารพ
 ในเรื่องการพิจารณาว่าเราจะควรเพิ่มเงินการรับรองให้หรือไม่นี้ มันก็มีอยู่ ๒ ทางด้วยกัน คือ
 มีว่าควรเพิ่มและไม่ควรเพิ่ม ที่ว่าไม่ควรเพิ่ม หมายความว่าเป็นการเพิ่มรายจ่ายของแผ่นดิน
 โดยไม่จำเป็น ในการเพิ่มเงินนี้เราต้องเพิ่มรายจ่ายของแผ่นดินขึ้น เราจะต้องกำหนดไว้ใน
 งบประมาณของแผ่นดิน และนอกจากนี้ เมื่อปรากฏว่ารายได้ของผู้แทนราษฎรสูงขึ้น ก็ทำ
 ให้มีความพยายามของผู้ที่จะทำการเลือกตั้งนั้น ข้าพเจ้าก็เคยเกรงเกรงไปว่าจะมีการทุ่มเทเงิน
 อย่างมากมาย และก็จะทำการเลือกตั้งโดยไม่สุจริตขึ้น เพราะว่ามีเป้าหมายที่จะได้เงินจำนวน
 มาก และก็เป็นตำแหน่งอันสูง คือเป็นตำแหน่งพิเศษเหล่านี้ และก็เกรงไปว่าในการเลือกตั้ง
 ครั้งนี้จะทำให้ไม่ได้ผู้แทนที่ดีจริง ๆ นี้เป็นข้อที่เกรงเกรงไปเท่านั้นเอง แต่อาจจะไม่เป็นเช่นนั้น
 ได้ และนอกจากนี้การเพิ่มรายได้ให้แก่ประเภทที่ ๓ นี้ ความจริงเท่าที่เป็นอยู่ก็ยังไม่มีการเคอ
 ร์อะไรมา แต่ผู้เคอคือว่าข้าราชการชั้นผู้น้อย แต่ว่าทางรัฐบาลก็ยังไม่ได้เพิ่มให้
 หรือหากว่ารัฐบาลจะถือโอกาสเพิ่มที่หลังก็เป็นเรื่องเพิ่มงบประมาณ ของแผ่นดินใหญ่ไปเลย
 และนอกจากนี้ เท่าที่เป็นอยู่เวลานี้ก็เห็นแล้วว่าผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ นั้น ส่วนมากที่เขามา
 ก็มีอาชีพเป็นหลักฐาน มีรายได้ส่วนตัว ไม่ใช่ว่าต้องมีรายได้เฉพาะเงินประจำตำแหน่ง
 หรือเงินรับรองเท่านั้น ซึ่งเรื่องนี้ก็เห็นว่าไม่น่าจะเคอคืออะไร เพราะบางคนก็มีการค้า
 มีเบี้ยหวัด มีอาชีพทำนา ทำกสิกรรม ออกสหกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ และอีกประการหนึ่ง
 จำรับ ๘.๘. ประเภทที่ ๓ เราได้เห็นแล้วว่าในเดือนหนึ่งมีการประชุมเพียง ๔ ครั้งเท่านั้นเอง

แต่ละที่นั่งก็ประชุมคงหลายเดือน เพราะฉะนั้นรายได้เท่าที่เป็นอยู่ก็นับว่าเป็นการพอเพียง
 ส่วนนอกจากนั้น ในเวลาที่ไม่ได้ประชุม เวลาที่ไม่ใช่สมัยประชุมก็ประกอบอาชีพของตนเอง
 มีเรื่องเห็นว่าไม่ควรจะเพิ่มให้ แต่ในขณะเดียวกัน เมื่อเราได้คิดถึงความเป็นบางอย่าง
 เหตุผลที่ว่าควรจะเพิ่มก็มีเหมือนกัน เป็นคนว่าเป็นการยกฐานะของผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ ให้
 สูงขึ้น โดยมีเงินเดือนรายได้สูงขึ้น เทียบชั้นพิเศษก็นับว่าเป็นเกียรติอันหนึ่ง การที่มีรายได้สูง
 ก็ทำให้ผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ รู้สึกตน ดำเนินในตัวเองว่าเป็นผู้ที่มียศเกียรติ จะไม่มีผู้ใดใน
 ทั่วประเทศประโชนด่าทอ และนอกจากนี้ ผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ ก็จะได้มีรายได้เพียงพอใน
 การที่จะรับรองต่าง ๆ คิดคือกับราษฎร เพราะเท่าที่เดี๋ยวมานี้ปรากฏว่าผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓
 นั้นไม่ค่อยได้มีการติดต่อหรือเยี่ยมเยียนดูแลทุกข์สุขต่าง ๆ ก็เพราะว่าไม่มีเงินรับรองให้มีราย
 ใต้ไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้น ในการเพิ่มนี้ก็นับว่าเป็นประโยชน์ส่วนหนึ่ง ถ้าหากว่าเป็น
 ประโยชน์แก่ประเทศชาติ เป็นประโยชน์แก่ราษฎร ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะต้องเพิ่มงบประมาณจ่าย
 หรือรายจ่ายแผ่นดินขึ้น ก็นับว่าเป็นการสมควรเหมือนกัน เพราะโดยหลักก็ถือว่าทุกสิ่งทุกอย่าง
 ไม่ว่าอะไรที่นั่นถ้าเราให้เงินก็ต้องได้งาน นี่เป็นหลักธรรมดา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าในการ
 เพิ่มนี้เชื่อว่าผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ จะไปทำงานในเรื่องเกี่ยวกับประชาชนนั้นดีขึ้นกว่าเดิมเป็น
 มั่น โดยสรุปก็มีความคิดอยู่สองประการด้วยกัน ว่าควรจะเพิ่มให้หรือไม่ควรจะเพิ่มให้ มี
 เหตุผลพอ ๆ กัน ซึ่งข้าพเจ้าเองก็ยังตัดสินใจไม่ได้ จึงเสนอให้สภาเป็นผู้พิจารณาว่าเราจะ
 ควรอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าเห็นควรว่าจะรับหลักการ ข้าพเจ้าก็เสนออีกนิดเดียวว่า
 ควรจะได้แก้ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ชัดเจนหน่อยคือ ๘.๘. ประเภทที่ ๓ ที่ไปดำรงตำแหน่ง
 ตำแหน่งการเมืองเช่นเป็นเลขาธิการก็ได้ เป็นรัฐมนตรีก็ได้ หมายความว่าอย่าไปเอาเงินรับรอง
 ๓,๐๐๐ บาททีเดียว เพราะในร่างนี้บอกไว้ไม่ชัด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ผมก็ขอมติ
 ข้อที่ประชุมว่าควรจะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ
 ไปรบกวนมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากรับหลักการ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็น
สมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : โดยที่พระราช-
บัญญัตินี้มีความสำคัญอยู่เพียงมาตราเดียว รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณาารวดเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอพิจารณาารวดเดียว ในที่ประชุม
ท่านผู้ใดคัดค้าน โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าพิจารณาารวดเดียวในที่ประชุม
ขอให้เดธาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะ
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับเบี่ยประชุมของกรรมาธิการ (ฉบับที่..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงิน ประจำตำแหน่ง และค่าพาหนะ
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับเบี่ยประชุมของกรรมาธิการ

.....
.....

LIART

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับเบี้ยประชุมของกรรมาธิการ (ฉบับที่...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับเบี้ยประชุมของกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๔๘๕

“มาตรา ๔ ทวิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ นอกจากได้รับเงินประจำตำแหน่งตามความในมาตรา ๔ แล้ว ให้ได้รับเงินค่ารับรองเป็นเงินเหมาอีกเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท”

.....
.....

พลตรี ฉลอง อุชุกโกล (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ดำหรับมาตรา ๓ ซึ่งมี
ความเพิ่มเติมใหม่เป็นมาตรา ๔ ทวิ ของกฎหมายเก่าเป็นฉบับเดิมนั้นที่ว่าสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรประเภทที่ ๓ นอกจากได้รับเงินประจำตำแหน่งตามความในมาตรา ๔ แล้ว ให้ได้รับเงิน
ค่ารับรองเป็นเงินเหมา ในที่นี้กระผมอยากจะขอเพิ่มเพื่อจะได้เป็นการประหยัดลงไปอีกด้านหนึ่ง
ว่าให้ได้รับเงินค่ารับรองและค่าพาหนะเป็นเงินเหมาอีกเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท เพราะเหตุว่าชื่อ
พระราชบัญญัติก็ได้ชื่อว่าเป็นเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะอยู่ในชื่ออยู่แล้ว ความจริงไม่ใช่
ชื่อพระราชบัญญัติว่าด้วยเงินค่ารับรองด้วยซ้ำ แต่ไหน ๆ เมื่อมีค่าว่าค่าพาหนะดังกล่าวจะ
เติมค่าพาหนะเดี่ย้อีกอันหนึ่งแล้วก็เป็นการประหยัดลงไปในการที่สมาชิกประเภทที่ ๓ จะเบิกค่า
พาหนะในเรื่องการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนไม่ได้ จะได้เหมาไปเดี๋ยง ๓,๐๐๐ บาท

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เงินค่าพาหนะ
นั้นระเบียบซึ่งส่งจ่ายแล้วตามกฎหมายเก่า คือค่าพาหนะนั้น สมาชิกที่อยู่นอกจังหวัดพระนคร
และจังหวัดธนบุรีได้ค่าพาหนะซึ่งเบิกได้เป็นต่างหากอีกเดือนหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเติมไปก็เป็น
การซ้ำกับกฎหมายเดิม

พลตรี ฉลอง อุชุกโกล (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ที่กระผมเสนอญัตติเปลี่ยน
 ความหรือเพิ่มความเข้าไปนั้นก็เพื่อประสงค์จะไม่ให้ใช้กฎหมายเดิมเฉพาะสมาชิกประเภทที่ ๑ แล้ว
 ก็ต้องใช้กฎหมายฉบับนี้ คือการรับรองและค่าพาหนะรวมกัน จะไปเบิกค่าพาหนะตามกฎหมาย
 เก่าไม่ได้ หรือว่าจะเพิ่มความให้ชัดเจนไปว่า ค่ารับรองและค่าพาหนะเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท
 แล้วก็ไม่ให้เบิกค่าพาหนะตามกฎหมายว่าด้วยเบียดเบียนและพาหนะเดินทางอะไรนั้น ประสงค์จะคิด
 เช่นนี้ คือถ้าหากว่าได้เพิ่มเป็นค่ารับรองและค่าพาหนะเช่นแต่ดังก็นั้นเป็นเงินเหมา คือรับร้อย
 ไม่ต้องมาจุกจิกในการเบิกค่าพาหนะเด็ก ๆ น้อย ๆ อะไรเป็นการยุ่งยากแก่ตัวสมาชิกเองด้วย
 เพราะไหน ๆ เราเพิ่มครั้งหนึ่งถึง ๒,๐๐๐ บาท การเพิ่มเงินประจำเดือนหรือเงินเดือนงวดเดียว
 ถึง ๒,๐๐๐ บาท ความจริงไม่มีสถิติว่าเพิ่มให้ตำแหน่งไหนเลย มีแต่ว่าเพิ่มกันน้อยกว่า
 นอกจากนั้นยังวิตกอยู่คนหนึ่งว่า การที่เพิ่มมากขึ้นนั้นก็ตามที่อภิปรายกันมาแต่ในเรื่องหลักการ
 ว่าเพิ่ม แต่ว่าในเรื่องจำนวนเงินนั้นก็อยากจะขอแสดงในมาตราด้วยว่า เพิ่มขึ้นอย่างที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติว่าสูงกว่าผู้ว่าราชการประจำจังหวัด หมายความว่าเมื่อครั้งก่อนผู้ว่าราชการจังหวัดเป็น
 ชั้นเอก ก็ใกล้เคียงกัน เดือนผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นชั้นพิเศษส่วนมากหรือหลายจังหวัด
 ก็การที่เพิ่มเงินประจำตำแหน่งให้แก่สมาชิกมากขึ้น หรือเท่ากับเทียบเป็นชั้นพิเศษเหมือนกัน
 นับว่าเป็นการเหมาะสม เพราะฉะนั้นจึงรับเป็นหลักการ แต่รู้สึกว่าจะเดชะที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้
 กำหนดแล้วว่าเท่ากับเงินเดือนประมาณ ๘๐๐ บาท คือเท่ากับเงินเดือนรายได้เดือนละ
 ๘,๖๕๐ บาท หรือถ้าเทียบกับอัตราเงินเดือนทหารและเงินรายได้ประจำเดือนของสมาชิกประเภท
 ที่ ๒ เท่ากับเงินเดือนพลตรีชั้นคน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเหมาะสมเป็นค่าพาหนะไปด้วยแล้วเราก็
 เราจะไปพูดว่าเงินเดือนสูง เงินเดือนมากอะไรก็พูดไม่ผิด เพราะเหตุว่าเป็นค่าพาหนะอยู่ใน
 ถึงแม้ว่าเพิ่มเท่านี้แล้วจะเป็นค่าพาหนะเหมาะสมอยู่ในเงื่อนไขแล้วก็จะเชื่อว่าจะเป็นที่พอใจ ของสมาชิก
 ประเภทที่ ๑ ซึ่งจะเข้ามา เพราะฉะนั้นกระผมยังอยากจะขอยืนยันอยู่ว่า ควรจะเพิ่มความว่า
 “เป็นค่าพาหนะ” ด้วย

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ในกฎหมาย
 เกี่ยวกับญัตติว่าในมาตรา ๖ ว่าดังนี้ “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งอยู่นอกจังหวัดพระนครและ

มนตรี เมื่อต้องเดินทางเข้ามาประชุมหรือกลับจากประชุมไปยังถิ่นของตนอันเนื่องมาจากงานของสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินค่าพาหนะตามข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร” ปัญหาเรื่องค่าพาหนะมีบัญญัติอยู่ในกฎหมายอันเดียวกันนั้นแล้ว ถ้าหากว่าเราเขียนเข้าไปในนั้นอีกก็จะเกิดให้มีข้อสงสัยว่าค่าพาหนะอันนี้มีหมายถึงอะไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คิดใจใหม่กับคุณตลอด ยังคิดใจอีกใหม่ คือค่าพาหนะสำหรับนอกเขตจังหวัดพระนครและธนบุรีเป็นอีกส่วนหนึ่งแต่ไม่ใช่อะไรในนี้

พลตรี ฉลอง ชูชูโกมล (สมาชิกประเภทที่ ๒): ก็เมื่อเป็นกฎหมายฉบับเดียวกันก็หมายความว่าแยกเด็กมาตามนั้นเสีย ก็ถ้าเพิ่มที่ค่าเดียวด้วยเด็กมาตามนั้นทั้งมาตราเดียว ก็ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ ที่ว่าค่าพาหนะเพิ่ม นี้ไม่ใช่ที่เราจะต้องเสียมากมายอะไรสักเท่าไร คือเฉพาะอย่างบึงคำรตไฟตลอดที่วราธนาจักรก็ได้ไปเบิกทางเป็นพิเศษอยู่แล้ว นี้ก็ไม่ต้องเสียอะไรอยู่แล้ว คำรตไฟไม่ใช่มาจากเชียงใหม่มากรุงเทพฯ จะต้องหมดไป ๕๐๐-๖๐๐ ไม่ใช่อะไรอย่างนั้น ก็ไม่ต้องเสีย ค่าพาหนะในนี้ก็อาจเป็นคำรถยนต์เล็ก ๆ น้อย ๆ หรืออาจเบิกเป็นค่าอะไรก็ไม่ทราบ เพราะผมไม่เห็นสถิติหรือไปเบิกที่เจ้าหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรว่ามีค่าอะไรบ้าง บิดะเท่าไร ที่จริงคิดลงไปเล็กน้อยเท่านั้นเอง

พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์ (สมาชิกประเภทที่ ๒): ค่าพาหนะกับค่ารับรองมารวมกันไม่ได้ เป็นเงินคนละประเภท ค่าพาหนะนั้นเรามีข้อบังคับของสภา อยู่แล้ว และนอกจากนี้ขอเสนอต่อท่านประธานด้วยว่า ผู้เสนอแปรญัตติไม่มีผู้รับรอง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ควรจะผ่านไปได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: รวดเดียว ไม่ต้องมีผู้รับรอง

นายเสกกล บุญชัยฐิติ (สมาชิกประเภทที่ ๒): ผมมีความข้องใจอยากจะเรียนถามรัฐบาล คือว่าในกรณีเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๕ นั้นเรามีข้อยกเว้นอยู่ในมาตรา ๖ ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งดำรงตำแหน่งการเมืองและได้รับผลประโยชน์จากราชการตามตำแหน่งนั้นแล้ว ไม่ได้รับผลประโยชน์ตามมาตรา ๕ และไม่อยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๗

สำหรับเงินค่ารับรอง ๓,๐๐๐ บาทนี้ จะมีช้อยกเว้นเช่นเงินประจำตำแหน่งหรือไม่ ก็ว่า ถ้าหากว่าจะมีช้อยกเว้น เราก็จะต้องเขียนมาตรา ๔ ทวินี้ ให้ชัดไว้

นายเสริม วิจิฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ไม่มีช้อยกเว้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดแปรญัตติก่อนไปแล้ว ข้าพเจ้าจะขอมติในที่ประชุมว่า สมควรจะให้พระราชบัญญัตินี้ใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะให้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี คกลงว่าให้พระราชบัญญัตินี้ใช้เป็นกฎหมายได้.

△

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
 ครั้งที่ ๑๐/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒
 วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๐๐
 ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

ตอนพิจารณาญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 มาตรา ๑๕ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมกันเสนอ)
 (ต่อจากฉบับก่อน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับข้าพเจ้าในฐานะทำหน้าที่เป็น
 ประธาน รู้สึกโดยเหตุผลแล้ว คุณท้าวศักดิ์ ๑ ควรจะถอนเสีย ข้าพเจ้าก็ได้รอร้องให้ถอนแล้ว
 คุณท้าวศักดิ์ ๑ ยังไม่ได้ถอน เพราะฉะนั้นอยากจะฟังความคิดเห็นของที่ประชุมว่าจะเอาอย่างไร
 ๑๘.๐๘ น.

นายถ้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : ข้าพเจ้าอยู่ในสังกัดพรรคธรรมมา-
 จิตนิยม และข้าพเจ้าไม่ได้สังกัดในพรรครัฐบาล แต่ข้าพเจ้าได้ฟังเหตุผลที่ท่านส่งมาชิกได้อภิปราย
 มานาน ข้าพเจ้ารู้สึกว่เดี่ยศักดิ์ศรีของชาติบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าได้ทราบดีในการ
 ปกครองระบอบประชาธิปไตยนี้ ประเทศไทยนับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมายังไม่ได้อ
 ปกครองแบบกึ่งเมืองชนเลย นับแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ มาจน พ.ศ. ๒๕๐๐ น
 และรัฐบาลที่ปฏิบัติกันมาในประเทศไทยก็หลายรัฐบาลด้วยกัน ไม่เคยปรากฏว่าเป็นไปใ
 กำแพงเมืองชน บัดนี้เรามาได้ยินท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวในสภาแห่งชาติว่า รัฐบาลน
 ดำเนินนโยบายในทางการเมืองผิดพลาดบ้างนานาประการ แต่ความจริงหนักท่านพูดถึง ท่านก
 ฎือว่าเหตุและผลของท่านดี แต่ความจริงข้าพเจ้าได้สังเกตดูแล้วว่าตามที่ท่านส่งมาชายนาน
 ะไรที่ท่านสมาดีกันอย่างกว้างเมืองชน ข้าพเจ้าไม่เห็นในข้อนี้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ถ้าเป็นผู้ที่จะรัก

เกียรติ ชาติ บ้านเมือง และรักเกียรติของชาติไทยแล้วเราอย่าประณามชาติไทยกันเอง เราไม่เคย
 เป็นกบฏเมืองขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกดีใจใจการที่จะอภิปรายถ้อยคำใด ๆ ในสภาพซึ่งข้าพเจ้า
 ไม่เคยพูดไม่เคยถ่ามานานแล้ว แต่ว่าท่านประธาน ฯ ก็ขอร้องให้ถอน และท่านสมาชิกหลาย
 ท่านก็เสนอขอให้ถอน แต่เมื่อท่านไม่ถอนอย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็อยู่ในฐานะที่จะต้องแสดงความ
 สดุดใจที่ท่านปฏิบัติไปก็อาจจะเป็นไปได้ในท่านของทั้งท่านจะต้องใช้ข้อบังคับอันเดียวกับ ชาติคำเนิการ
 ที่ท่านไม่ถอน เพราะว่าไม่ถอนแล้วมันจะเสียหายไปด้วย และการพูดเช่นนี้มันก็เสียสัมพันธ์
 โมตรเอง เราจะเป็นคนรักชาติสัมพันธ์ไมตรีระหว่างชาติ ระหว่างประเทศ ซึ่งนโยบายในต่างประเทศ
 จะต้องถ้อยถ้อยปฏิบัติซึ่งกันและกัน เขาให้เรา เราก็ให้เขาอย่างนั้นมันก็พออยู่ได้ และ
 ท่านก็ทราบดี เขาเออเพื่อเราเท่าไร เขาให้เราเท่าไร แต่เราก็ต้องเสียบ้าง เราจะเอาแต่ฝ่าย
 เดียวนั้นเป็นไปได้ ในโลกนี้ ในปัจจุบันนี้ ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าก็เห็นว่า ท่านคงจะได้พิจารณา
 ถอนเสีย ถ้าหากว่าท่านไม่ถอนแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอแสดงความสดุดใจด้วย และขอยืนยันว่า
 ประเทศไทยยังรัฐบาลท่านจอมพล ป. พิบูลสงครามแล้ว จะว่าเดินตามหลังก็ตามเถอะ ข้าพเจ้า
 ไม่เห็นว่าจอมพล ฯ นี้จะเดินตามหลัง แต่จะเดินนำหน้า ข้าพเจ้าเชื่ออย่างนั้น ท่านได้เห็นมาแล้ว
 ฝ่ามือตายมือของท่านเป็นอย่างไร แล้วถองเมืองระหว่างประเทศที่ท่านได้ดำเนินมานั้น ท่าน
 รักษาการณ์การณได้ดี ถ้าท่านดำเนินการเมืองไม่ดีแล้ว ประเทศไทยจะเจริญมาอย่างนี้ไม่ได้
 จะก้าวหน้าอย่างนี้ไปไม่ได้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอให้ท่านได้วินิจฉัยถ้อยคำที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติได้ถ่าถอนเมืองตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๐๘

นายอารีย์ ต้นติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าคิดว่าไม่น่าจะมีเรื่องใหญ่
 และรู้สึกดีใจว่า การที่ คุณท้าวศักดิ์ ตรีพด ได้อภิปรายเมื่อกัน ผมเข้าใจว่า ท่านผู้อภิปรายนั้น
 คงเจตนาว่ารัฐบาลนี้ปกครองในระบบศักดินา และกบฏเมืองขึ้น ไม่หมายความว่าประเทศไทย
 นี้เป็นความเข้าใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้น เราคงไม่หมายความว่าประเทศไทย เพราะอย่างนี้
 คุณท้าวศักดิ์ ฯ ก็เป็นคนไทยคนหนึ่ง คงไม่ยากเป็นซ้ำใคร แต่ว่าความนึกเห็นที่คุณท้าวศักดิ์ ฯ
 อภิปรายเมื่อกันหมายถึงการโจมตีรัฐบาลในฐานะที่เป็นผู้เบียดเบียนราษฎรในปัญหาชน และ
 ฝ่ายตรงกันข้ามกับรัฐบาล ผมเข้าใจว่าอย่างนี้มากกว่า

๑๗.๒๒ น.

นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าเคารพท่านประธานในการที่มีความรู้สึกว่าเป็นประเทศไทยนี้เป็นของพวกเรา เราควรจะต้องรักใคร่ เกียรติยศ ตลอดจนความสำคัญ ของชาวไทยเรา ถ้าหากว่าท่านสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรได้มากตำหนิพวกเราชาวไทยด้วยกัน เป็นการเดียดินแดนของชาติ ถ้าจะพูดตามหลักภาษาอังกฤษก็บอกว่า เซมิ คอนโทรล (Semi Control) อย่างนั้นผมไม่ชอบ เราจะเป็นกึ่งศักดินาหรือกึ่งเมืองขึ้นอย่างนั้น ผมไม่ชอบ ข้าพเจ้า เกิดมายังไม่เคยได้ยินได้ฟังคำนี้ ข้าพเจ้าทราบคือว่า ท่านสมาชิก ๆ ที่พูดนั้นเป็นผู้รักชาติ แต่ว่า การรักชาติของท่านนั้น แสดงออกด้วยการทำลายประเทศชาติ เพราะฉะนั้น ในฐานะที่ท่านเป็นผู้แทนราษฎรนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจและอยากจะกราบเรียนท่านผู้นั้นว่า โปรดได้ฟังระดัดถึง อย่างพูดด้วยความเพ้อเจ้อ อย่างพูดด้วยความขาดสติสัมปชัญญะ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอยืนยัน ให้ถอน มืดลักษณะที่เบา ก็เห็นใจคุณอารีย์ ๆ ว่า เพื่อนที่มีความรักชาติเหมือนกัน ในลักษณะ ที่เบา นั้น ถ้าท่านไม่ถอนตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๔๓ ก็มีโทษภาคทัณฑ์หรือคำหนิโทษ แต่ข้าพเจ้า ไม่อยากจะพูดถึงเรื่องโทษ ขอให้มีใจสปอร์ตติง สปีริต (Sporting spirit) ว่าเรารักชาติไทยด้วยกัน ผมขอไหว้ถອะ อย่าได้ทำอย่างนี้ ขอได้โปรดถอน คนไทยทั้งขี้นับสองด้านก็ว่ามีความสลดใจ และบรรดาเพื่อนประชาชนที่มานั่งพักอยู่หน้าเราเขาจะมาปรจจวนด้วย ท่านประธานฯ ได้โปรดอย่างว่าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอความกรุณาด้วย คืออย่าให้ เรื่องมันยาวไปนัก ถอนก็ถอนเถอะคุณท้าวศักดิ์ ฯ

นายท้าวศักดิ์ ศรพลี (ขอนแก่น) : ที่ข้าพเจ้าถอว่านนั้น ก็เพื่ออยากจะชี้ให้ รัฐบาลได้เห็นใจทางฐานะที่ว่าปรากฏการณ์ที่ออกไปเห็นอยู่ปัจจุบันนี้ว่า รัฐบาลไม่เป็นกึ่ง อย่างไม่ ท่านประธาน ฯ เป็นกึ่ง เพราะท่านจะทำอะไรทุกสิ่งทุกอย่างต้องได้รับคำบัญชามาจาก เราโดยอ้างคำว่าช่วยเหลือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านยังพูดก็ยังไม่ใหญ่

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ขอให้รักษาระเบียบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รักษาอยู่แล้ว

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธาน ฯ โปรดรักษารับบังคับ ฯ
เดี๋ยวเวลาเปล่า ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวก่อนคุณ เดี่ยวก่อนซิคุณ
อย่าอดใจ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจ เพราะว่าคง
หลงคอมมิวนิสต์มาก ประเด็นจะอบรมให้ ก็เป็นเพื่อนสมาชิกด้วยกัน น่าจะขับออกจาก
สมาชิกภาพเลย นึกว่ากลับตัวกลับใจเดี๋ยวใหม่ มีมันเรื่องของชาติ เดี่ยวค่อยว่ากัน.....

นายทวีศักดิ์ ตีรพลี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่ท่านสมาชิก ฯ ผู้มี
เกียรติแห่งราชบุรีว่า ข้าพเจ้าหลงคอมมิวนิสต์มาก แต่จะสอนข้าพเจ้า.....

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธาน ฯ ท่านต้องเอามติโดย
เด็ดขาด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ ท่าน
นั่งก่อน.....

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : หลงหรือไม่หลงก็ช่าง เมื่อ
^{๕๕}กันเขาได้อภิปรายได้ในนั้นว่าตัวเขาเป็นคอมมิวนิสต์ เราเห็นตัวแดงคอมมิวนิสต์นั่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าให้เรื่องมันร้ายไปเลยครับ อย่า
ให้เรื่องมันร้ายเลย เรื่องไม่มีอะไรหรอก

นายทวีศักดิ์ ตีรพลี (ขอนแก่น) เดี่ยว ท่านประธาน ฯ ก่อนที่จะให้ข้าพเจ้า
ถอนคำพูดคำนี้ ที่สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งราชบุรีมีความเข้าใจในมติที่คอมมิวนิสต์จะมาสอนให้กับ
ข้าพเจ้า ก็หมายความว่าสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งราชบุรีมีความเข้าใจในมติที่คอมมิวนิสต์อย่าง
ถองแท้แล้วซิ จึงมาสอนคนอื่น ท่านผู้มีเกียรติจะมาสอนมติที่คอมมิวนิสต์ให้กับข้าพเจ้า

นายจาง พรหมวโร (ระนอง) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ขอให้ถอนโดยเด็ดขาด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยวก่อนคุณสมศักดิ์ ฯ ฟังเขา
อีกประเดี๋ยว เขามีมติตามที่ขอมติฉบับ ๑๔๕ ก็ฟังดูอีกประเดี๋ยวก่อน เขาจะถอนอยู่แต่เรื่อง
จะถอนแล้ว อย่าให้เป็นรายไปเลย

นายทวิศักดิ์ ตริพลี (ขอนแก่น) : ท่านประธาน ฯ เพื่อรักษาศักดิ์ศรีของท่าน
ประธาน ฯ ท่านให้ถอน ข้าราชการออก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ศักดิ์ศรีของชาติครับ

นายทวิศักดิ์ ตริพลี (ขอนแก่น) : ข้าราชการออก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครราชสีมาฯ (รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศ) : ให้ท่านสมาชิกคุณสมศักดิ์ ฯ แห่งราชบุรี เป็นผู้แถลง

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธาน ฯ ผู้มีเกียรติ ข้าราชการ
ได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูดถึงเรื่องนโยบายต่างประเทศนี้ เดิมก็เห็นว่ามี
เข้าใจคนละทาง คนละค่าย เพราะโลกเสรีประชาธิปไตยได้แบ่งเป็นสองค่าย แต่เท่าที่ได้ฟังครั้ง
สุดท้ายนี้รู้สึกว่าจะต่างประหลาดใจมากกว่าที่จะผูกพยาบาทใจเจ็บ เพราะเหตุที่ไม่เข้าใจ
ในหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย ถ้าใครหลงเข้าไปในค่ายคอมมิวนิสต์แล้ว ออกมาก็
นำดาเซ็ดหัวเข้าที่เดียว ถ้ากำลังหลงอย่างนี้เรียกว่าชาติก็ขายได้ อันนี้ข้าพเจ้าเห็นใจเพราะยัง
อ่อนน้อม สบายนั้นไม่ใช่พูดอย่างไฮด์ปาร์กหรือสนามหลวง เวลาผิดแล้วขอโทษเป็นมานพน้อย
หรืออะไรอย่างนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณาครับ ในเรื่องกระทบ
กระทอน

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ที่นี้ข้าพเจ้าจะรบกวน คือข้าพเจ้า
ได้แต่เมตตาแล้วมีความสงสารท่าน คือไปนี้จะขอเข้าประเด็น ตามที่ท่านผู้มีเกียรติ ได้

อภิปรายถึงหลักการปกครองของรัฐชาติว่า ทำไม่ถึงไปยึดตามหลังอเมริกา ขอทราบเรียน
 ข้างให้ท่านผู้เกี่ยวข้องทราบด้วย คือทางรัฐชาตินี้มันในกฎบัตรสหประชาชาติตามที่แสดงไว้
 ดังที่เดิกรมา ได้แสดงอย่างยืดยาวเข้าใจแล้ว เราก็คงผูกมัด ที่นี้ในกฎบัตรสหประชาชาติ
 ก็มีสหรัฐอเมริกาอยู่ด้วย ไทยก็เป็นเพื่อนที่ดีของสหรัฐอเมริกา เราไม่คบกับอเมริกาแล้วจะไป
 คบกับใคร หลีกง่าย ๆ อเมริกาไม่ยุ่งทุกอย่างคบกับเขาไม่มีพันธะผูกพันอะไร เนื่องจากว่า
 ไม่เข้าใจ หรือเข้าใจ แต่ทำเป็นไม่เข้าใจว่าเสรีประชาธิปไตยกับคอมมิวนิสต์คืออะไร หลักการ
 ปกครองระบอบประชาธิปไตยก็หมายความว่าอำนาจสูงสุดนี้เป็นของปวงชน มาจากราชกร
 เป็นของราชกร โดยราชกร เพื่อราชกร เป็นคำของท่านอับราฮัม ลินคอล์น หลักของคอมมิวนิสต์
 นั้นมันอยู่ในลัทธิเศรษฐกิจท่านไม่เข้าใจ ชาวเขาเป็นนักกฎหมาย นักการเมือง เคยได้ศึกษา
 ลัทธิเศรษฐกิจมาแล้วจะอธิบายให้เข้าใจก็เป็นลัทธิที่ไม่มีตัวไม่มีตน อย่างท่านชาวเขาเช่นคุณ
 ไม่ว่าท่านเป็นคอมมิวนิสต์หรือก มีควมสงสารว่ารัฐน้อยจะทำให้เขาจูงมือไปในทางที่ผิด คอม
 มิวนิสต์มีหลักการทำลายกรรมสิทธิ์ของเอกชน ไม่มีทรัพย์สินส่วนตัวกลาง ทำลายศาสนา
 ทำลายพระมหากษัตริย์ อย่างนี้ เราประเทศไทยยึดมั่นในพระพุทธศาสนา มีพระมหากษัตริย์ เรา
 จะไปเข้าในค่ายระบบคอมมิวนิสต์ได้อย่างไร อย่างนี้หวังว่าคงเข้าใจ เท่าที่ไปพูดไฮด์ปาร์ค
 หนังสือพิมพ์ได้ลงไปนั้นเป็นเรื่องไม่เข้าใจ หรือท่านมีสิทธิชอบธรรมในระบอบประชาธิปไตย
 ที่ท่านจะนับถือลัทธิใด ๆ นั้นก็ชอบอยู่ แต่เฉพาะในรัฐชาตินี้เราถูกยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ
 เพราะฉะนั้นเรียกว่าเราแบ่งกันเป็นชาวกับคำหรือแดงชมพูโดยที่เดิกร เพราะฉะนั้นหวังว่าคงไม่
 เข้าใจ ถ้าพูดอย่างนี้ท่านเป็นประชาชน ส่วนมากการปกครองเป็นของราชกร โดยราชกร รัฐสภา
 นี้ก็ปกครองโดยถูกต้อง แปลว่าเรามีสมาชิกที่ได้เลือกจากสมาชิกส่วนมากเข้ามาบริหารการเมือง
 นี้แหละเรียกว่าเป็นมคิมหาชน ความคิดของเอกชนของท่านหรือกลุ่มน้อยอาจ ๓๐ หรือ ๒๐ คน หรือ
 แดงหรือดำม มากไม่มากความหมายต้องกว่า ๕๐ ขึ้นไปในร้อย นี้ยังก็เป็นความคิดเห็นของ
 ท่านโดยชอบธรรม แต่จะถูกหรือผิดเป็นเรื่องของประชาธิปไตย ก็ต้องถ่วงชั่งมาก ท่านจะ
 ให้เราไปตามคอมมิวนิสต์ตามวิธีที่เขียอย่างนี้ไม่ได้ ยกตัวอย่างง่าย ๆ การที่คบกับอเมริกาเขา
 มาทำอะไรให้เราบ้าง ฐให้เห็นในปัญหาเฉพาะหน้าถ้าตั้งตัวทางจากสระบุรีไปกิ่งนครราชสีมา

ยืมเงินร้อยละ ๑๐๐ เป็นเงินร้อยละ ๑๐๐ ด้านบาท กำลังจะร่างธนาคาร กำลังจะทำอะไร
 อย่างแต่มีประชาชนเห็นผิดเป็นชอบมาโจมตี อย่างในกรณีสหประชาชาติ อย่างนี้ถ้าพูด
 ในแง่รักชาติแล้วทำให้สัมพันธ์ไมตรีของประเทศชาติเรานั่นอันตรายเสียหลาย แต่ว่าสหรัฐอเมริกา
 เขาคงมีฝ่ายคาบ เพราะถ้าตามปกติแล้ว ประชาชนทั้งประเทศชาติจะให้มีความเต็มใจในระบบ
 การปกครองเหมือนกันไม่ได้ เหมือนท่านเป็นฝ่ายค้านมีฝ่ายสนับสนุนในเครือชื้อชาติ ก็แบบว่า
 ฝ่ายค้านของท่านแต่ละพรรคการเมือง สหภูมิ ประชาธิปัตย์ อื่นอะไรก็มารวมโคออร์เปอเรท
 (Cooperate) ร่วมกันอย่างนี้ ไม่ใช่จะต้องไปเป็นรัฐบาลอย่างที่ท่านพูด พยายามสร้างให้มันที่เรียด
 (Serious) เท่านั้น ไม่ใช่แค่เราไม่เข้าไปอยู่ในกลุ่มในหลักการปกครองแล้ว เราจะเป็นอย่าง
 ใดอย่างไร ประเทศไทยเด็ก ๆ ถ้าพูดเอาความจริงมาตีแผ่ในใจกัน นอกจากสวิตเซอร์แลนด์
 เท่านั้นที่จะเป็นกลางได้ เขาคงมีเหตุผล คนอย่างน้อยจะต้องได้รับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
 แล้วเมืองไทยเราแค่นี้ เราเด็กกบคนที่เราไม่รู้จักทุกอย่าง เราไม่มีข้อมูลมาอย่างกับ
 คอมมิวนิสต์ เราผูกมัดทุกอย่าง คอมมิวนิสต์เคยให้ความช่วยเหลือบ้างไหมเช่นวัดเขี่ย
 ที่ท่านกสิณี แต่หากจะหลงผิดเป็นชอบเพราะว่ามีวิถีโคบายในการโฆษณาชวนเชื่ออย่างนี้ ผู้ที่
 ยึดใจในทางนั้นก็อาจจะทนไม่ได้ ร้อนรน คับแค้น ไม่สามารถจะทนฟัง แต่เป็นเรื่องของชาติ
 ก็จำเป็นจะต้องอบรมและสั่งสอนเพื่อให้หายว่าอาจเห็นผิดเป็นชอบนั้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์
 ส่วนรวมของอาณาประชาราษฎร์ ถ้าพูดอย่างนี้เป็นการทำลายล้างชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
 และประชาชนคนไทยทั้งชาติที่เราเด็กท่านเข้ามา เราจะไม่มีความเสียใจอย่างไร นี่เราเจ้าได้พูด
 มาสมควรเฉพาะหลักการเรื่องคอมมิวนิสต์ เพราะจะพูดมากสำหรับคนที่ยังเขลาหรือเห็นผิดเป็น
 ชอบหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เราจะไปว่าอย่างนั้นก็ไม่ได้

อีกประการหนึ่ง ที่ได้กล่าวไปถึงท่านจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ที่ว่าได้ออกจาก
 รัฐมนตรีชุดนี้ถูกขับจากสหประชาชาติ ไม่จริง เรื่องนี้เป็นเรื่องส่วนตัว ท่านชอบราชการทาง
 ทหารฝ่ายเดียว ก็ต้องการจะลาออกไป หรือบางคนชอบประกอบการค้า เพราะว่าเวลานี้รัฐบาล
 ที่ถูกโจมตีนั้นจะเห็นว่าการบริหารราชการเอาความคิดเห็นของประชาชนเป็นใหญ่ ไม่ต้องการจะ
 ให้มีการครหาใด ๆ ใครประกอบธุรกิจการค้าเหมือนที่ท่านโจมตีนั้นก็ถูก ว่ารัฐมนตรีค้าขาย

๔๒

ที่โน้น เป็นประธานที่นี้ ใครที่เป็นประธานมาก ๆ แห่งก็ต้องดาออกไป สมองมีแก่นจะเป็นกัน ๒๐-๓๐ แห่งได้อย่างไร จะได้เปิดโอกาสให้พวกที่มีความสามารถได้เข้ามารับใช้ประเทศชาติบ้าง เราอย่าพูดให้มันซ้ำมึนคพลาตไปเรียกว่าเป็นการสร้างสถานการณ์หรือพยายามระบายใส่ให้ซ้ำใจมึน เพราะฉะนั้นอันนี้ประธานผู้มีใจเป็นธรรมทั้งหลาย และท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายตลอดจนหนังสือพิมพ์ด้วย ก็คงจะได้เข้าใจ อันหลังมีญวาทะหว่างค่ายเสรีประชาธิปไตยกับคอมมิวนิสต์กัน รวบรวมไม่ได้ ต้องเดินคึกคักทางใดทางหนึ่ง ไม่อย่างนั้นเราจะเรียกว่าเราเป็นคนคดก เรายึดมั่น จะเป็นธรรมาธิปไตย จะเป็นประชาธิปไตย จะเป็นสหภูมิ จะเป็นเสรีมันักศึกษา ก็เป็นทางใดทางหนึ่ง ค่ายเสรีประชาธิปไตยก็เหมือนพรรคเสรีมันักศึกษา ทั่วโลกเขานิยมกัน ๘๐ เปอร์เซนต์ แต่ถึงอย่างนั้นท่านไม่นิยมยังมี เราก็ค่อย ๆ บำเพ็ญกรณียกิจให้ท่านเห็นเห็นคุณงามความดีของเราเข้ามาเป็นเสรีมันักศึกษาทั้งหมดก็เหมือนที่เข้าในกลุ่มสหประชาชาติอย่างนี้ ท่านสามารถผู้มีเกียรติ เมื่อพูดสำหรับต่างประเทศ ก็สรุปย่อที่เป็นหลักเป็นแก่นเป็นเนื้อแท้ ถ้าเราเขาอยากจะทำอย่างนั้นก็ได้ แต่พูดเขาหักและแค้น รัฐบาลนี้ไม่ได้ประพฤตินิสัยค้ำมั่งดีเยี่ยมในหลักการต่างประเทศ ยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติที่ได้แถลงไว้ในสภาผู้แทนราษฎร เห็นความทุกข์ยากของประชาชนเป็นใหญ่ ปกครองโดยการพึ่งเสียงของประชาชน คือถือว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นเป็นของราษฎร โดยราษฎร และเพื่อราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สิ้นสุดแล้ว ขอพักประชุมชั่วคราว เริ่มประชุมใหม่เวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา คือ ๒ ทุ่มครึ่ง

พักประชุมเวลา ๑๘.๓๕ นาฬิกา

รายชื่อ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

△

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ เมื่อ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๐ ซึ่งทางราชการ (กรมประชาสัมพันธ์) ได้ประกาศผลแล้วตามลำดับดังต่อไปนี้

๑. จังหวัดพระนคร	๑. นายทอง ออกยวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์
	๒. หลวงอังกณานุรักษ์	"
	๓. น.ท. พระประยูทธชษฐ์ ร.น.	"
	๔. พต. ร.ท. ชลิต กุดกำมัชร ร.น.	"
	๕. ร.ท. ถวิล ระวงษ์	"
	๖. นายสมบุญ ศิริธร	"
	๗. น.ธ. หลวงสุภรดาสัย ร.น.	"
	๘. หลวงศรีดำรงพิช	"
	๙. พต. อ. เกา บริรักษ์ยุทธกิจ	ไม่สังกัดพรรคใด
๒. จังหวัดขอนแก่น	๑. นายไถง สุวรรณทัต	พรรคประชาธิปัตย์
	๒. พต.เรือตรี ทหาร ขำหิรัญ	"
	๓. นายมนต์ สุวรรณทัต	"
๓. จังหวัดภูเก็ต	นางแรม พรหมโอบต บุญยประสงค	ไม่สังกัดพรรคใด

LIART

๔. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	นายค่าน ประจวบเหมาะ	พรรคสหภูมิ
๕. จังหวัดสมุทรสาคร	นายเฉลิม ศรีสุวรรณ	ไม่สังกัดพรรคใด
๖. จังหวัดอ่างทอง	นายวิรัช ศุภะพันธ์	”
๗. จังหวัดนนทบุรี	นายทง นิยมรัตน์	พรรคสหภูมิ
๘. จังหวัดสมุทรสงคราม	นายคำวิ ใสมิตร	”
๙. จังหวัดสมุทรปราการ	นายสุทิน กัดัมเจริญ	พรรคประชาธิปัตย์
๑๐. จังหวัดยะลา	นายอศุขย์ ภูมิณรงค์	พรรคสหภูมิ
๑๑. จังหวัดพังงา	นายสาคร กัดัมภา	ไม่สังกัดพรรคใด
๑๒. จังหวัดนครนายก	นายสุติศ บุญธรรม	พรรคสหภูมิ
๑๓. จังหวัดระยอง	นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์	ไม่สังกัดพรรคใด
๑๔. จังหวัดศรีสะเกษ	นายก่อเกียรติ ฮัญเฒ	พรรคประชาธิปัตย์
๑๕. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๑. นายนิคม สุพันธ์	พรรคสหภูมิ
	๒. นายสมศักดิ์ รณจันทร์	ไม่สังกัดพรรคใด
	๓. นายประเสริฐ บุญสม	”
๑๖. จังหวัดเพชรบุรี	๑. นายผาด อังถิ่นพันธ์	พรรคสหภูมิ
	๒. นายพานิชย์ ดัมภอคุปต์	ไม่สังกัดพรรคใด
๑๗. จังหวัดฉะเชิงเทรา	๑. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์	”
	๒. นายพิชัย ศรีสุวรรณ	พรรคสหภูมิ
๑๘. จังหวัดชัยนาท	นายประยูร ปานะศิษฐ์	ไม่สังกัดพรรคใด
๑๙. จังหวัดสิงห์บุรี	นายเพชรศักดิ์ นิตยัตต์	”
๒๐. จังหวัดปทุมธานี	นายพนท วรรณษา	พรรคสหภูมิ
๒๑. จังหวัดสระบุรี	๑. พันโท ประเสริฐ ดุคบรรทัด	”
	๒. พงศ์ ประมาณ อติเรกदार	พรรคเสรีมนักศึกษา

๒๒. จังหวัดปราจีนบุรี	๑. พันตรี วิเชียร สัมมนคร ๒. พันเอก ทดองบุรกรรมโกวิท	ไม่สังกัดพรรคใด ”
๒๓. จังหวัดชลบุรี	๑. นายธรรมบุญ เกียนเงิน ๒. พลตรี ศิริ สิริโยธิน	พรรคประชาธิปัตย์ ไม่สังกัดพรรคใด
๒๔. จังหวัดตราด	ทดวงอรรถพรพิศาล	พรรคสหภูมิ
๒๕. จังหวัดจันทบุรี	นายสุรพงษ์ ศรีวัฒน์	ไม่สังกัดพรรคใด
๒๖. จังหวัดนครปฐม	๑. นายสว่าง แก้ววิจิตร ๒. นายถ้วน เวกราดีกานน	พรรคสหภูมิ ไม่สังกัดพรรคใด
๒๗. จังหวัดราชบุรี	๑. นายสมศักดิ์ สัมบุรณทรัพย์ ๒. ร.อ. ประดอง บุรา ๓. นายปฐม โพธิ์แก้ว	ไม่สังกัดพรรคใด พรรคประชาธิปัตย์ ไม่สังกัดพรรคใด
๒๘. จังหวัดลพบุรี	๑. พลตรี เณติม พงษ์สวัสดิ์ ๒. นายบุญมี ปาธมวงศ์	” พรรคสหภูมิ
๒๙. จังหวัดนครราชสีมา	๑. นายไถภณ เข้มอิทธิพล ๒. นายเอิบ อิศระ	” ไม่สังกัดพรรคใด
๓๐. จังหวัดพิจิตร	นายราช อินคัง	พรรคประชาธิปัตย์
๓๑. จังหวัดปัตตานี	๑. นายฮามิน โค๊ะมีนา ๒. นายเจริญ สืบแสง	ไม่สังกัดพรรคใด ”
๓๒. จังหวัดระนอง	นางสุนีย์ เสดาน	”
๓๓. จังหวัดสกล	นายเจ๊ะ อับดุลดาห์ หดงปุเต๊ะ	พรรคสหภูมิ
๓๔. จังหวัดลำพูน	๑. นายบุญมี คงนาค ๒. นายบุญศรี ปรีคำ	พรรคประชาธิปัตย์ ไม่สังกัดพรรคใด
๓๕. จังหวัดแพร่	๑. นายไชย วงศ์สว่าง ๒. นายทอง กัณหาธรรม	พรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาตินิยม

๔๖

๓๖. จังหวัดลำปาง	๑. นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์	พรรคประชาธิปัตย์
	๒. นายบุญเรือง ชุ่มอินทรจักร	"
	๓. นายอินทุต อรรถ	"
๓๗. จังหวัดชุมพร	นายศิริมนตรี รักศรีวงษ์	"
๓๘. จังหวัดเลย	นางเชื้อฮาวี อุดมดิทธิ	ไม่สังกัดพรรคใด
๓๙. จังหวัดสงขลา	๑. นายประสิทธิ์ คุตตะเกศ	"
	๒. นายคต้าย ตะทองมณี	พรรคประชาธิปัตย์
	๓. นายเชื้อ ทิพย์มณี	ไม่สังกัดพรรคใด
๔๐. จังหวัดพิจิตร	๑. นายยะเดี๋ยว วงศ์ทองเหลือง	พรรคประชาธิปัตย์
	๒. จำนายสืบคำววจ กวี บุญเดษฐ	ไม่สังกัดพรรคใด
๔๑. จังหวัดกระบี่	นายพัน ดุคนชกนิษฐ	พรรคประชาธิปัตย์
๔๒. จังหวัดชัยภูมิ	๑. นายเด็ค สัมพันธ์ราชรักษ์	พรรคสหภูมิ
	๒. นายวิเชียร ตาภิรานนท์	ไม่สังกัดพรรคใด
	๓. นายพัฒน์ นิเวศานนท์	"
๔๓. จังหวัดอุตรดิตถ์	๑. นายสมพงษ์ หาญประเสริฐ	พรรคสหภูมิ
	๒. นายสง คัดยพงษ์	ไม่สังกัดพรรคใด
๔๔. จังหวัดบุรีรัมย์	๑. นายแถม วงศ์อำมาคย์	"
	๒. นายต้อง มารังกุล	พรรคเสรีประชาธิปไตย
	๓. นายไต่ระ แก้วเดมา	"
๔๕. จังหวัดกำแพงเพชร	นายเกษม วงสวัสดิ์	พรรคสหภูมิ
๔๖. จังหวัดสุรินทร์	๑. นายญาติ ไหวดี	"
	๒. นายเบ็ตอง อรรถศรี	ไม่สังกัดพรรคใด
	๓. นายตั้ง ภูวนันท์	"

๔๗. จังหวัดนครราชสีมา	๑. นายไสว ดอด้ดิสาร	พรรคประชาธิปัตย์
	๒. นายนิ่ม อภิรมย์	พรรคเด็หมุมิ
	๓. นายฉ่ำ จำรัสเนตร	"
	๔. นายปรีดา คำนกระภูต	"
๔๘. จังหวัดหนองคาย	นายชื่น ระจิวรรณ	ไม่สังกัดพรรคใด
๔๙. จังหวัดขอนแก่น	๑. นายแคว้ว นรปติ	พรรคเสรีชูกร
	๒. นายทงศักดิ์ ศรีสถ	พรรคขบวนการไฮค์ปาร์ค
	๓. นายเจริญ ปราบ ณ ศักดิ์	พรรคเสรีชูกร
	๔. นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ	พรรคเด็ประชาธิปไตย
	๕. นายสงวาท ทราย	พรรคเสรีชูกร
๕๐. จังหวัดนครพนม	๑. นายสงวน จันทร์ดารา	พรรคเด็หมุมิ
	๒. นายบุญมาก อมัญชัย	"
	๓. นายสุข รอมบุรี	"
๕๑. จังหวัดกาฬสินธุ์	๑. นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง	ไม่สังกัดพรรคใด
	๒. นายสุบั้น พุดพินัน	"
	๓. นายชาญ ศิริภูต	"
๕๒. จังหวัดสกลนคร	๑. นายทองปาน วงษ์สง่า	พรรคเด็หมุมิ
	๒. ร้อยศรี ประทีป ศิริวิชช์	"
	๓. นายครอง จินดาวงศ์	พรรคเสรีชูกร
๕๓. จังหวัดศรีสะเกษ	๑. นายสง่า อัจฉราภรณ์	ไม่สังกัดพรรคใด
	๒. นายพรชัย แดงขำจ	พรรคเสรีชูกร
	๓. นายบูรณะ จันปาพันธ์	พรรคเด็หมุมิ
	๔. นายเทพ โชตินุชิต	พรรคเสรีชูกร
๕๔. จังหวัดสุโขทัย	๑. นายบุญธรรม ชุมดวง	ไม่สังกัดพรรคใด
	๒. นายสุข แดงโกศก	พรรคเด็หมุมิ
๕๕. จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๑. นายทองแดง แดงเคช	พรรคประชาธิปัตย์
	๒. นายโรติ วิชัยศิษฐ์	"

๕๖. จังหวัดกาญจนบุรี	นายแมน ศิริเวชพันธ์	พรรคสหภูมิ
๕๗. จังหวัดอุดรธานี	๑. นายฉวง เข้มคีตา	พรรคเสรีประชาธิปไตย
	๒. นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีสุริยวงศ์	"
	๓. นายศรี สงคราม	พรรคประชาธิปไตย
	๔. นายอรพจน์ วงศ์สง่า	พรรคสหภูมิ
๕๘. จังหวัดร้อยเอ็ด	๑. นายบรรเจิด สายเชื้อ	"
	๒. นายฉันท จันทชุม	ไม่สังกัดพรรคใด
	๓. นายจรินทร์ สุวรรณชาติ	"
	๔. นายสมพร จุริมาศ	พรรคประชาธิปไตย
๕๙. จังหวัดนครราชสีมา	๑. นายอารีย์ ศันติเวชกุล	พรรคสหภูมิ
	๒. นายเดือน พงษ์ไธภณ	ไม่สังกัดพรรคใด
	๓. ร.ท. สัมพันธ์ ชนารวงนะ	พรรคสหภูมิ
	๔. นายเนตร เหมะโยจิน	"
	๕. นายจรัส กมดเพชร	ไม่สังกัดพรรคใด
	๖. ชุมกองฤทธิศักดิ์ษากร	"
๖๐. จังหวัดอุบลราชธานี	๑. นายฟอง ดิทธิธรรม	พรรคประชาธิปไตย
	๒. นายทิม ภูริพัฒน์	พรรคสหภูมิ
	๓. นายวิระ ร่มยุป	"
	๔. นางสาวอรอนทร์ ภูริพัฒน์	"
	๕. นายฉันท บุญธิศ	"
	๖. นายเตียง ไชยกาด	ไม่สังกัดพรรคใด
	๗. นายนาถ เงินทาบ	"
๖๑. จังหวัดน่าน	นายสมบุรณ์ บัณฑิต	"
๖๒. จังหวัดนครสวรรค์	๑. ชุมจิวัฒน์สุขวิทยา	"
	๒. นายใหญ่ ศวิตชาติ	พรรคประชาธิปไตย
	๓. นายสวัสดิ์ คำประกอบ	ไม่สังกัดพรรคใด
	๔. นายอดิสรย์ จมศรี	"

หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

- ๓๓. จังหวัดสุพรรณบุรี
- ๓๔. จังหวัดพิษณุโลก
- ๓๕. จังหวัดเพชรบูรณ์
- ๓๖. จังหวัดอุทัยธานี
- ๓๗. จังหวัดเชียงราย
- ๓๘. จังหวัดเชียงใหม่
- ๓๙. จังหวัดแม่ฮ่องสอน
- ๔๐. จังหวัดตาก
- ๔๑. จังหวัดมหาสารคาม

- ๑. นายพีร บุนนาค พรรคสหภูมิ
- ๒. นายทองหยด จิตตะวาระ ”
- ๓. นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ พรรคประชาธิปัตย์
- ๔. นายวาอากาศโท ทินกร พันธุ์กระวี ไม่สังกัดพรรคใด
- ๕. นายอุทัย แสงศิริ ”
- ๖. ร.ต.ต. ชัยชาญ งามสง่า พรรคเดิมนักศึกษา
- ๗. นายมนต์ พรหมบุญ ”
- ๘. นายคีตม์ พิทักษ์เกษ พรรคสหภูมิ
- ๙. นายดั่งศักดิ์ ด้ายบุญญา พรรคประชาธิปัตย์
- ๑๐. พ.อ. นายวรการบัญชา พรรคเดิมนักศึกษา
- ๑๑. นายแถม นุชเจริญ พรรคประชาธิปัตย์
- ๑๒. นายประพันธ์ อัมพร ”
- ๑๓. นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ ไม่สังกัดพรรคใด
- ๑๔. นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่ ไม่สังกัดพรรคใด
- ๑๕. นายทองดี อังราชีวิน ”
- ๑๖. นายสุกัญญา นิมมานเหมินทร์ พรรคสหภูมิ
- ๑๗. นายวรศักดิ์ นิมานนท์ พรรคประชาธิปัตย์
- ๑๘. นายไกรสร คณิตพงษ์ ”
- ๑๙. นายนิกร จันทร์วีโรจน์ ไม่สังกัดพรรคใด
- ๒๐. นายเทียม ไชยนิรันทน พรรคประชาธิปัตย์
- ๒๑. นายเกียรติ นาคะพงษ์ พรรคสหภูมิ
- ๒๒. นายดิถก บุญเสริม ”
- ๒๓. นายเกตุ วงศ์กาไสย พรรคอิสระ

LI RT

พระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๐๐

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามพระราชกฤษฎีกาให้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๐๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๓๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี.

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ ณ ทำเนียบรัฐบาล

ภายหลังการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ ธ.ค. ศกนี้ เวลา ๑๓.๐๐ น. นายกรัฐมนตรี ได้เปิดโอกาสให้ผู้แทนหนังสือพิมพ์เข้าพบเพื่อสัมภาษณ์ ณ ทำเนียบรัฐบาลเป็นพิเศษ โดยได้แถลงตอบคำถามของผู้แทนหนังสือพิมพ์ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

นายกรัฐมนตรีแถลงแก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ว่า รู้สึกมีความพึงพอใจมากจากการที่การเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๕ เดือนนี้ ทั้งในพระนครและในต่างจังหวัดได้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สมดังที่ได้อธิบายไว้ในการแถลงนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎรเมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่ง ซึ่งเรื่องนั้น พลโท ประภาส จารุเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็มีความรู้สึกพึงพอใจเช่นกัน

นายกรัฐมนตรีแถลงต่อไปว่า รู้สึกว่ารัฐบาลนี้เท่าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่มา ๓ เดือน ก็นับว่าได้ปฏิบัติงานครบถ้วนตามที่ได้รับความไว้วางใจและได้รับมอบหมาย การศึกษาจาก สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งรู้สึกว่าคุณนายกรัฐมนตรีนับได้เร่งรัดภารกิจที่จะต้องกระทำต่อไปแล้ว

เมื่อกล่าวถึงผลของการเลือกตั้งคราวนี้ นายกรัฐมนตรีกล่าวว่า ผลที่ได้รับได้แสดงให้เห็นมติของมหาชนอันแท้จริงว่าต้องการแนวทางการปกครองในรูปแบบใด เพราะว่าการหาเสียงเลือกตั้ง แต่ละพรรคก็ได้หยิบยกนโยบายการเมืองต่างประเทศขึ้นมาต่อสู้กัน ซึ่งในที่สุดก็ปรากฏแล้วว่า คนไทยเรานั้นต้องการนโยบายอะไรเป็นหลัก ซึ่งเรื่องนั้นจึงรู้สึกเป็นที่พอใจเป็นอย่างยิ่ง

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้ซักถามนายกรัฐมนตรีว่า ถ้าเช่นนั้นก็หมายความว่า นโยบายต่างประเทศที่รัฐบาลเดิมปฏิบัติมานั้นเป็นการถูกต้องแล้ว ใช่หรือไม่

นายกรัฐมนตรีตอบว่า จากการเลือกตั้งประชาชนส่วนมากก็ยืนยันเช่นนั้น เพราะฉะนั้นต่อไปทางฝ่ายหนังสือพิมพ์จะมาอ้างว่าประชาชนต้องการอย่างอื่นเพราะว่าเป็นมติ ของมหาชนนั้นก็น่าจะเป็นเรื่องที่ฟังไม่ขึ้นต่อไปอีกแล้ว

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถามต่อไปอีกว่า มีความรู้สึกอย่างไรบ้างที่มีผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยมาก นายกรัฐมนตรีตอบว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะต้องให้การศึกษาและคำชี้แจงถึงความสำคัญขอระบอบประชาธิปไตยกันต่อไปอีก เพราะการออกเสียงเลือกตั้งให้ผู้แทนมาใช้สิทธิของคนในทางนิติบัญญัติเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง แต่อย่างไรก็ดี นายกรัฐมนตรีบอก

ว่าตัวท่านก็เคยเป็นกรรมการเลือกตั้งมาครั้งหนึ่ง สมัยนั้นผู้ไปตบคะแนนเสียงกันน้อยกว่านี้มาก จึงหวังว่าต่อ ๆ ไปก็คงจะมีผู้เห็นความสำคัญในการออกเสียงเลือกตั้งมากขึ้นเป็นลำดับ

ผู้แทนหนึ่งตั้งพิมพ์ได้ถามถึงตัวบุคคลที่จะมารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ต่อไปว่า จะได้ แก่ผู้ใด นายกรัฐมนตรีตอบว่า เรื่องตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนี้ สำหรับความรูสึกของนายกรัฐมนตรีเองเห็นว่า เท่าที่ได้ดำรงตำแหน่งมา ๘๐ วัน ก็ถือว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มาแต่เริ่มตั้งแต่นั้นหลังจากการเลือกตั้ง และตลอดเวลาที่ได้บริหารราชการแผ่นดินมาก็ได้รับความสนับสนุนเป็นอย่างดีจากคณะทหาร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ นอกจากนี้ จะได้รับการสนับสนุนแล้วยังได้รับการติดตามช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดโดยมิได้แทรกแซงหรือกระทำ

ประการหนึ่งประการใดไปในทางที่เห็นว่าจะขัดต่อการบริหารราชการ ภารกิจต่าง ๆ จึงได้ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยตลอด ส่วนภารกิจในระยะต่อไปนั้น ถือว่าเป็นเรื่องที่พรรคการเมือง หรือคณะบุคคลที่รับผิดชอบต่อความมั่นคงของประเทศจะเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดตั้งรัฐบาลขึ้น

สำหรับตัวนายกรัฐมนตรีเองนั้น รูสึกว่าตนเองไม่ได้อยู่ในฐานะในทางการเมืองโดย แท้จริง จึงไม่อยู่ในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบจัดตั้งรัฐบาลต่อไปได้

ผู้แทนหนึ่งตั้งพิมพ์ถามว่าที่นายกรัฐมนตรีตอบเช่นนั้น หมายถึงว่าตัวท่านเองได้รับการ ขอร้องให้จัดตั้งรัฐบาลแล้วจากคณะทหาร แต่ตัวท่านเองปฏิเสธ ใช่หรือไม่

นายกรัฐมนตรีตอบว่า ไม่ใช่เช่นนั้น และได้กล่าวต่อไปว่า ในทัศนะของท่านนั้นได้ ไปปรึกษากับคณะทหารชั้นผู้ใหญ่แล้ว ซึ่งเชื่อว่าคงจะเป็นที่เข้าใจกันดีในเรื่องที่กล่าวนี้

ผู้แทนหนึ่งตั้งพิมพ์ถามว่า ทางคณะทหารได้ทาบถามให้จัดตั้งรัฐบาลมา ใช่หรือไม่ นายกรัฐมนตรีตอบว่า ไม่ได้ทาบถาม แต่ได้ชี้แจงเหตุผลการจัดตั้งรัฐบาลดังได้กล่าวแล้วมานี้ เพราะฉะนั้นผู้แทนหนึ่งตั้งพิมพ์ก็อาจจะขอทราบว่าตัวท่านปฏิเสธ ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี หรือไม่ นี้ นายกรัฐมนตรีบอกว่าขอให้ไปแปลความเอาเอง

ผู้แทนหนึ่งตั้งพิมพ์ถามต่อไปว่า เมื่อพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแล้ว จะไปรับ ตำแหน่งเลขาธิการซีไอหรือไม่ นายกรัฐมนตรีตอบว่า ตำแหน่งเลขาธิการซีไอนั้น เมื่อตอน นี้ออกมารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ก็มีได้มีเงื่อนไขที่จะกลับเข้าไป หรือทางเขาจะงดไม่เลือก ผู้อื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทน แต่ว่าเมื่อหมดหน้าที่ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลแล้ว ถ้าหากว่าประเทศ

ภาคใต้ทั้ง ๘ ประเทศต้องการให้กลับไปทำงานอีก ก็คงจะต้องไป เพราะได้ผูกพันมาตั้งแต่ต้น และยังไม่ได้รับปฏิบัติงานให้องค์การนี้ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง ประเทศไทยก็เป็นสมาชิกของสันนิบาตเอเซียนี้ จึงถือว่าองค์การนี้มีความสำคัญแก่ประเทศไทยอยู่มาก นอกจากนั้นองค์การนี้มีความสำคัญแก่ประเทศไทยอยู่มาก นอกจากนั้นองค์การนี้ยังตั้งอยู่ในประเทศไทยอีกด้วย ถ้าหากองค์การนี้เลือกคนชาติอื่นมาดำรงตำแหน่งเลขาธิการ อาจจะไม่เหมาะสมเท่าที่ควรจะเป็นสำหรับประเทศไทยเรา เพราะว่าองค์การนี้มีความสำคัญมิใช่เฉพาะแต่ทางการทหารเท่านั้น แต่ยังขยายออกไปถึงความร่วมมือในทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมและอื่น ๆ อีกด้วย แต่ทั้งนี้ขอให้เข้าใจว่า การตัดสินใจของตัวท่านในกรณีนี้มิได้อยู่ที่การจะไปทำงานที่องค์การนี้ได้

ผู้แทนหนึ่งต่อพิมพ์ได้ถามถึงการจัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวหนึ่ง โดยกล่าวว่า บุคคลใดที่นายกรัฐมนตรีเห็นว่าเหมาะสมจะมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไปอีก

นายกรัฐมนตรีตอบว่า ไม่รู้เหมือนกัน เท่าที่ได้ปฏิบัติงานร่วมกันมาในคณะรัฐบาลชุดนี้ ตามความรู้สึกส่วนตัวก็ไม่เคยหนักใจอะไรเลย และอยากจะร่วมทำงานกันต่อไป แต่ว่าในระบบการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยนี้ ก็รู้สึกว่ามีผู้จะถูกตั้งที่เดียงนัก ในระบอบประชาธิปไตยนี้ ผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีก็ควรจะเป็นผู้ที่มีหลักการอะไรอยู่บ้าง ส่วนว่ามาจากพรรคการเมือง แต่ก็ไม่จำเป็นจะต้องมาจาก ส.ส. ประเภทที่ ๑

ผู้แทนหนึ่งต่อพิมพ์ถามว่า จอมพล อดุลย์ ธานีรัตน์ เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหรือไม่

นายกรัฐมนตรีตอบว่า ถ้าท่านยอมรับกับคณะนี้ ขณะนี้ก็ไม่เห็นมีใครคิดว่าท่าน

ผู้แทนหนึ่งต่อพิมพ์ถามอีกว่า มีบุคคลอื่นที่เห็นว่าเหมาะสมอีกหรือไม่ นายกรัฐมนตรีตอบว่า พลโท ถนอม กิตติขจร กิติ พลโท ประภาส จารุเสถียร กิติ และอาจารย์ สุกิจ นิมานเหมินท์ กิติ

ต่อสอบถามที่ว่า นายทอง อภัยวงศ์ เหมาะสมหรือไม่ นายกรัฐมนตรีตอบว่า เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง แต่ว่านโยบายของพรรคนายทอง อภัยวงศ์ ก็ไม่แตกต่างอะไรกันนัก

ผู้แทนหนึ่งต่อพิมพ์ขอทราบความเห็นนายกรัฐมนตรีว่า ในระยะต่อไปนี้สถานการณ์ทางการเมืองของประเทศไทยจะราบรื่นหรือไม่

นายกรัฐมนตรีตอบว่า ก็น่าจะราบรื่นดี

ผู้แทนหนึ่งตั้งข้อสงสัยถามต่อไปว่า การเลือกตั้งคราวนี้รู้สึกว่ามีบุคคลที่เคยเป็นรัฐมนตรี
ในรัฐบาลชุดก่อนได้รับเลือกเข้ามาหลายคน จึงเกรงว่าสถานการณ์ทางการเมืองน่าจะมิอะไรขึ้น

นายกรัฐมนตรีตอบว่า เห็นจะไม่มิอะไร เพราะแต่ละพรรคก็ได้รับเลือกเข้ามาจำนวน
ใกล้เคียงกัน ไม่มีพรรคการเมืองใดมีเสียงข้างมากถึงกับจะเป็นผู้เข้ามาจัดตั้งรัฐบาลได้ เรื่องที่ผู้แทน
หนึ่งตั้งข้อสงสัยนั้นใจยากจะรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งรัฐบาลนี้ นายกรัฐมนตรีบอกอีกสักสองสามวัน
ก็จะเป็นที่รู้กัน ทางรัฐบาลจะได้ลาออกในวันที่ ๒๖ เดือนนี้ ซึ่งเป็นวันเดียวกับที่จะมีการเรียก
ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาตนในการเข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ ในวันดังกล่าว
นั้น เด็ดๆในกรม ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็อาจจะได้เข้าร่วมประชุมด้วย
เพราะได้รับทราบว่าจะเด็กลงมาถึงพระนครในตอนเช้ามีคของวันที่ ๒๕ เดือนนี้ และวันดังกล่าว
นั้นก็มีการประชุมคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งสุดท้าย

สำหรับการประชุมคณะรัฐมนตรีวันนี้ นายกรัฐมนตรีแจ้งว่าไม่มีเรื่องอะไรเป็นพิเศษ
คงพิจารณาเรื่องเก่า ๆ ที่ค้างค้างการพิจารณามาแต่ครั้งก่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยชี้แจงเรื่องการตั้งพรรคการเมืองชั้นใหม่

เมื่อวันที่ ๓๘ ธ.ค. ๒๕๐๐ เวลา ๑๐.๐๐ น. พลโท ประภาส จารุเสถียร รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนึ่งตั้งข้อสงสัยของกลาง กระทรวง
มหาดไทยชี้แจงว่าด.ด. ประเภทที่ ๒ ซึ่งส่วนมากเป็นคณะทหาร จะตั้งพรรคการเมือง
ชั้นใหม่ ว่าเป็นความจริง

พลโท ประภาส จารุเสถียร ชี้แจงว่า พรรคที่จะตั้งชั้นใหม่นี้ ประกอบด้วย ด.ด.
ประเภทที่ ๒ ทั้งหมดรวมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓ ที่ได้รับเลือกตั้งมาใหม่ โดย
เฉพาะจากพรรคสหภูมิซึ่งได้รับเลือกเข้ามาเป็นส่วนมากในการเลือกตั้งคราวนี้ รวมกันเป็นพรรค
ชั้นใหม่ ซึ่งเท่ากับเป็นการยุบพรรคสหภูมิเดิม แล้วมาเปลี่ยนชื่อใหม่

ผู้แทนหนึ่งตั้งข้อสงสัยหรือทราบว่าจะใครจะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคที่จะตั้งชั้นใหม่นี้
พลโท ประภาส จารุเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตอบว่า เชื่อว่าจอมพลสฤษดิ์
ชนรวิชัย จะเข้าเป็นหัวหน้าพรรค

LI RT

ผู้แทนหนังสือพิมพ์แย้งว่า จอมพล ๕ ฤทธิชัย ขนั้วระวี ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการประจำ จะเป็นหัวหน้าพรรคได้หรือ

พลโท ประภาส จารุเสถียร ตอบชี้แจงว่า ตำแหน่งประจำก็ได้ เพราะการเดินการเมือง เมื่อมาถึงระยะนี้แล้ว เดินการเมืองก็ควรจะต้องเดินอย่างเปิดเผย ไม่ควรจะทำอะไรอย่างแฝง ๆ

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถามว่า ใครจะรับตำแหน่งเป็นเลขาธิการพรรค พลโท ประภาส จารุเสถียร ตอบว่า ยังมีได้ประชุมแต่งตั้ง แต่ระหว่างนี้ตัวท่านเองก็ทำหน้าที่รักษาการเลขาธิการอยู่ แต่ความความคิดเห็นส่วนตัวของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เห็นว่าถ้าตัวท่านยังทรงรับตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอยู่เช่นขณะนี้ จะไม่ยอมรับเอาตำแหน่งนี้

คือข้อถามที่ว่า ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค จะต้องเป็นหัวหน้ารัฐบาลด้วยหรือไม่ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตอบว่า ไม่จำเป็น อาจจะได้เลือกใครมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีก็ได้ แต่แต่เดี๋ยงส่วนมากของพรรค สำหรับนโยบายของพรรคใหม่ที่จะตั้งขึ้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่า ยังไม่เปิดเผย ชื่อก็เช่นเดียวกัน แต่ผู้แทนหนังสือพิมพ์จะทราบได้อย่างแน่นอนในวันที่จะไป จดทะเบียน ที่กระทรวงมหาดไทยใน ตอนเช้าวันเสาร์ที่ ๒๓ เดือนนี้ และว่านโยบายต่างประเทศส่วนใหญ่ของพรรคนี้ ก็เข้าใจว่าคงจะไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากนัก คงยึดมั่นในอุดมการณ์ของสหประชาชาติเช่นเดิม ส่วนสาเหตุของการจะตั้งพรรคใหม่เช่นนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแถลงว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ก็ทำหน้าที่เช่นเดียวกับ ส.ส. ประเภทที่ ๑ ถ้าไม่ตั้งเป็นพรรคการปฏิบัติการต่างๆ ในทางการเมืองย่อมไม่เป็นไปด้วยความถูกต้องและสมบูรณ์ เพราะเจตนาเราปกครองกันในระบอบประชาธิปไตยในรูปพรรคการเมืองแล้ว ดังนั้นรูปการในการที่จะฟอร์มคณะรัฐบาลขึ้นใหม่ที่จะเป็นไปในรูปรัฐบาลผสม ย่อมเป็นไปได้โดยอยู่เอง ถ้าผสมกันเป็นการผสมระหว่างประเภทที่ ๑ กับประเภทที่ ๒

พลโท ประภาส จารุเสถียร ชี้แจงต่อไปว่า พรรคใหม่นอกจากจะมีประเภท ๒ และสมาชิกพรรคสหภูมิมาร่วมด้วยแล้ว ยังมีผู้ที่ได้รับเลือกตั้งซึ่งมิได้สังกัดพรรคใด ก็ได้ตั้งความจำนงจะขอเข้ามาร่วมด้วยมากกว่า ๓๐ คนแล้ว พรรคใหม่นี้เปิดโอกาสให้ใครจะเข้ามา

ร่วมด้วยก็ได้ และสมาชิกของพรรค จะเป็นทหารประจำการอยู่ที่เข้าเป็นสมาชิกได้ และผู้ที่
เข้ามาเป็นสมาชิกพรรคนี้ ไม่มีการให้เงินบำรุงกันเป็นพิเศษ สักครเข้าเป็นสมาชิกได้ภายใต้บท
บัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ต่อข้อถามถึงการฟอร์มรัฐบาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตอบว่า น่าจะ
เดี๋ยวก่อนจนมีใหม่ เมื่อถามถึงว่า ผู้ใดเหมาะสมจะได้รับให้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาล พลโทประภาส
จารุเสถียร ก็ยังยืนยันว่า นายพจน์ สารสิน เป็นผู้ที่เหมาะสม

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ขอทราบว่าการดำรงตำแหน่งผู้ดำรงตำแหน่งศึกษาของกระทรวง
มหาดไทย มีจังหวัดใดบ้างที่จะมีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรเพิ่มเติมขึ้นอีกในต้นปีหน้า

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแถลงว่าเท่าที่ได้สำรวจ ได้มีรายงานมา ๕ จังหวัด
คือ จังหวัดพระนคร ชนบุรี ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ และอุบลราชธานี

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถามถึงการเลือกตั้งจังหวัดร้อยเอ็ดที่มีข่าวว่า บักรดกระแสนหาย
ไป ๒ ตำบลนั้น กระทรวงมหาดไทยได้รับรายงานข่าวเพิ่มเติมประการใดบ้าง รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยตอบว่า จากการสอบสวนซึ่งไม่สู้จะละเอียดนัก ได้รับรายงานว่าเกิดมีการ
ทำให้บักรเลือกตั้งหายไปทั้งหมด ๒ ตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด คือที่ตำบลบัวแดง อำเภอ
เกษตรวิสัย และที่ตำบลบึงงาม อำเภอโพนทอง ตำบลที่บักรหายอยู่ห่างจากตัวเมือง ๕๐ ก.ม.
ครูประชาบาลเป็นผู้เซ็นรับบักรเลือกตั้งไปในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายนเช้าวันที่ ๑๕ ซึ่งเป็นวันเลือกตั้ง จึง
รู้ว่าหายไป กรรมการเลือกตั้งก็มีได้บอกอะไรไปยังจังหวัด ทางจังหวัดจึงไม่อาจจะส่งบักรใหม่
ไปให้ทันได้ เมื่อคำนึงถึงสาเหตุที่จะเกิดบักรหายเช่นแล้ว ก็มีเรื่องว่าครูประชาบาลในจังหวัดนี้
ได้ถูกถอนสิทธิการเลือกตั้งไปถึง ๓ คน แต่กรณีนี้ก็ยังมีได้มีผู้ใดร้องคัดค้านขึ้นมา แต่ก็เคยมี
กรณีเช่นนี้เกิดขึ้นครั้งหนึ่งแล้ว ซึ่งทำให้ไม่อาจจะมีการเลือกตั้งได้ในตำบลนั้น ๆ ก็ได้มีการ
งดการเลือกตั้งในตำบลนั้นไป หลังจากนั้นก็ไม่เห็นมีใครร้องคัดค้าน ส่วนผู้รับเลือกตั้งในกรณี
นี้คือ ผู้ที่เซ็นรับบักรนั้นไป

